DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 54. Czwartek, 7 (19) Marca. 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.—Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Marca.

Przegląd wojsk. — Najjaśniejszy Pan w d. 29 lutego raczył odbyć przegląd pułków konnych grenadjerów i ułanow gwardji, oraz konnej baterji Nr. 2 gwardji, występujących z Petersburga na leże za miastem, a następnie pułkow preobrażeńskiego i pawłowskiego gwardji, tudzież 1-ej brygady artylerji gwardji i przybyłych do Petersburga z okolic pułków kirasjerów gwardji Jego Cesarskiej Mości, kirasjerów Jej Cesarskiej Mości i huzarów Jego Cesarskiej Mości, tudzież baterij: konnej Nr. 1 i instrukcyjnej konnej. Jego Cesarska Mość znalazłszy te oddziały w wybornym stanie, oswiadczył Monarsze zadowolenie wszystkim naczelnikom, a żołnierzom znajdującym się w szeregach, udzielił gratyfikacją po 25 kop. dla każdego.

Przez Najwyższy rozkaz do wydziału wojennego, z dnia 2 (14) marca, mianowani zostali: jenerał-gubernator wileński, kowieński, grodzieński i miński, i główny naczelnik gubernij witebskiej i mohilewskiej i dowodzący wojskami okręgu wojennego wileńskiego, jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant hrabia *Baranow 2-gi*—członkiem rady państwa, z uwolnieniem, na własne żądanie, od obecnych obowiązków, z pozostawieniem w godności jenerał-adjutanta i w sztabie jeneralnym. Wojskowy ataman nakaźny wojska dońskiego, jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant *Potapow*—jenerał gubernatorem wileńskim, kowieńskim, grodzieńskim i mińskim, głównym naczelnikiem gubernij wileńskiej i mohilewskiej i dowodzącym wojskami okręgu wojennego wileńskiego, z pozostawieniem w godności jenerał-adjutanta. Pomocnik po części cywilnej jenerał-gubernatora wileńskiego, kowieńskiego, grodzieńskiego i mińskiego i głównego naczelnika gubernij witebskiej i mohilewskiej, z orszaku Jego Cesarskiej Mości jenerał-major *Czertkow 2gi* — wojskowym atamanem nakaźnym wojska dońskiego, z posunięciem na jenerał-lejtnanta. (*Rus. Inw.*).

Nominacja. — Uwolnienie ze służby. — Przez najwyższe ukazy imienne do rządzącego senatu, z dnia 23 lutego, jeneralny konsul w Marylji i portach francuzkich morza środziemnego, tajny radca *Bucharyn* mianowany został naczelnikiem m. Odessy; a dotychczasowy naczelnik m. Odessy, szambelan, rzeczywisty radca stanu *Szydłowski*, uwolniony został na własne żądanie ze służby, dla słabości zdrowia, z posunięciem do stopnia tajnego radcy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa. dnia 6 (18 Marca.

Delegacja węgierska obradująca obecnie w Wiedniu, tak była rozdrażniona, oświadczeniami komisarza rządowego, jenerała Grivicica, o potrzebie i konieczności jedności armji, że groziła opuszczeniem Wiednia; lecz następnie, po objaśnieniach drugiego komisarza rządowego, pułkownika Ghyczy, które nie zmieniając gruntu oświadczeń jenerała Grivicica, złagodziły ich formę, zatwierdziła budżet ministerstwa wojny, według wniosków komisji, zatem wyżej jak delegacja cislitawska, i potem budżet ministerstwa marynarki. Taka nagła zmiana w usposobieniach delegacji węgierskiej, jest przypisywana przewadze jaką przybiera w Węgrzech stronnictwo krańcowo-radykalne, któremu właśnie byłoby na rękę nieporozumienie delegacji z gabinetem.

Rozprawy toczące się w parlamencie angielskim o kwestji irlandzkiej, mimowoli przypominają przeprowadzające się pojednanie pomiędzy cislitawskiemi a węgierskiemi prowincjami Austrji. Irlandzcy mówcy wymagają od rządu angielskiego takich samych ustępstw jakie Austrja udzieliła Węgrom. Różnicę stanowi tylko to, że Irlandja jest słabą a Anglja silną, kiedy stosunek pomiędzy cislitawskiemi a węgierskiemi prowincjami zupełnie jest inny.

We Francji, w Montauban, usiłowano wzniecić podobne rozruchy jak w Tuluzie, lecz usiłowania te zostały zaraz poskromione. Za to pogłoski o rozruchach w Hiszpanji zupełnie były bezzasadne.

Gabinet niderlandzki złożył stanom jeneralnym na ich żądanie dokumenta dyplomatyczne dotyczące sprawy leksemburgskiej, w kształcie „pomarańczowej” księgi. Głównym celem objaśnień dołączonych do tych dokumentów jest usprawiedliwienie postępowania rządu niderlandzkiego w tej sprawie. Jeden z dokumentów tych wykazuje, że żądanie zburzenia fortyfikacij twierdzy Luksemburga wyszło od Prus.

Zgodnie z tem cośmy ostatnio wspominali, i organ „młodej Turcji,” *Question d'Orient*, dowodzi, że obecna zmiana gabinetu, jest tylko zmianą osób, a nie zmianą systemu i na dowód tego przytacza, że prezes wielkiej rady, Kiamil-pasza, osobisty przyjaciel wielkiego wezyra i Fuad-paszy, otrzymał posadę pozbawiającą go wpływu, ministra bez wydziału, z powodu, że był podejrzywany o przychylność dla stronnictwa „młodej Turcji.” Stronnictwo to, za pomocą swego organu, grozi obaleniem obecnego rządu w Turcji, jeżeli ten nie porzuci dotychczasowej błędnej drogi.—Według *Augsb. Allg. Z.*, mianowanie ministrem wojny Namik-paszy, którego nadużycia na granicy perskiej spowodowały nieporozumienia z szachem Persji, nie pozwala wnosić, aby nieporozumienia te zostały załatwione.

Doniesienia z Nowego Jorku, za pomocą pocztowych parostatków, nie zgadzają się z doniesieniami podmorskiego telegrafu, co do aktu oskarżenia przeciwko prezydentowi. Według pierwszych z nich, oskarżenie zawierałoby się nie w 6-ciu lecz w 12-tu punktach, i nie tylko dotyczyłoby sprawy usunięcia p. Stantona z posady ministra wojny, ale obejmowałoby inne zarzuty, jako to: o zaprzeczenie prawej władzy kongresu, o usiłowanie przeszkodzenia wykonaniu praw rekonstytucyjnych, o oskarżanie kongresu w niewłaściwych wyrażeniach i w ogóle o pogwałcanie konstytucji przez niewprowadzanie w wykonanie praw uchwalonych. Następna poczta z Ameryki zapewnie rozstrzygnie tę niezgodność, która, o ile się zdaje, może pochodzić z przyczyny, że projekt aktu oskarżenia pomięszano z uchwalonym aktem oskarżenia, jak go nam podał telegraf.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Zurichu i Paryża.

Telegramy
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, *17 marca. Constitutionnel* w polemice przeciwko dziennikowi rumuńskiemu *Terra*, uwydatnia interes Francji w rozwoju Rumunji i wykazuje cele Francji: naprzód, zjednoczenie księstw naddunajskich, powtóre, osadzenie na tronie zagranicznego księcia. Książę Hohenzolerński reprezentuje ostatnie dzieło francuzkiej polityki nad Dunajem. Co do pogłosek, że Francja dąży do restauracji księcia Kuzy, lub wcielenia do Austrji, *Constitutionnel* jest upoważniony do zaprzeczenia takim twierdzeniom, sprzecznym z polityką cesarza francuzów i cesarza austrjackiego.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomosci telegraficzne.

* *Florencja, 15 marca. Corresp. ital.* zaprzecza wiadomości gazet, jakoby we Florencji odbyć się miała rada wojenna jenerałów nad ważnemi sprawami. Tenże sam dziennik zaprzecza, ażeby książę Amadeusz miał zamiar wybrać się w długą podróż morską. (*Cor. Bür.*)

* *Praga, 14 marca.* Pomimo usiłowań stronnictwa staro-czeskiego, stronnictwo młodo-czeskie nie odstępuje dotąd od swego postanowienia wzięcia udziału w sejmie. (*Die Presse*).

* *Bukareszt, 16 marca.* Według telegraficznych wiadomości z Ruszczuku, Sabri-pasza mianowany został gubernatorem Bulgarji w miejsce Midhat-paszy. (*Cor. Bür.*).

* *Madryt, 14 marca.* Zaprzeczają tu stanowczo wszelkim pogłoskom o wybuchu jakoby nowych rozruchów. W całym kraju panuje spokojność — Rząd hiszpański odebrał już z Anglji dwie fregaty pancerne, które zamówił tam na swój rachunek. (*Wolffs T. B.*).

* *Lubeka, 14 marca.* Z wiarogodnego źródła zapewniają, że na przyszłej sesji parlamentu północno-niemieckiego złożony zostanie projekt do prawa o uregulowaniu wychodźtwa i ustanowieniu sądów admiralicyjnych dla dopilnowania takowego. (*Tamże*).

* *Wejmar, 16 marca.* Książę Napoleon przybył tu dziś w południe i powitany został przez wielkiego księcia. Był on na śniadaniu w zamku, zwiedził miasto i wyjechał o godzinie 5 ej do Gotha. *(Tamże).*

* *Frankfurt nad M., 16 marca.* Przeciw adwokatowi Zygmuntowi Müllerowi, członkowi komisji stowarzyszenia narodowego, wszczęte zostało, na zasadzie § 101 kodeksu karnego, śledztwo z powodu mowy mianej przez niego na zgromadzeniu wyborczem demokratycznem. (*Tamże*).

---

* (P o g a d a n k a m u z y k a l n a). Chociaż publiczność nasza przesyciła się koncertami, które sypią się na nas jak z rogu obfitości, jednakże okazała wielką sympatję dla utalentowanego gitarzysty, p. Sokołowskiego, i zebrała się dość licznie na wczorajszy jego koncert w sali resursy obywatelskiej. Jakkolwiek gitara jest zapomniana i zarzucona, wszelako każdy ją zna i pragnie słyszyć w grze koncertowej. Instrument ten nazywają niewdzięcznym; lecz i każdy inny w nieudolnych rękach jest niewdzięcznym: pod mistrza ręką wszystko się udaje, a p. Sokołowski wczoraj dowiódł, jakie efekta może sprawiać *arfo-gitara*, to jest gitara z dodatkowemi strunami basowemi, liczba których doprowadzona została przez jednego z gitarzystów do 12-u, o czem dość obszernie wspominaliśmy w jednym z zeszłorocznych numerów Dziennika (1). Z temi strunami basowemi, które stroją się według potrzeby, można grać w takich tonach, jakie poprzednio były niedostępne dla gitary, dla czego słusznem jest dodanie do jej nazwy wyrazu *arfo*, jako przypominającego podobieństwo do tego instrumentu. Tym sposobem nie dziw, że p. Sokołowski, jako prawdziwy wirtuoz, mógł wczoraj wykonywać partje operowe, i wykonał je z uderzającym efektem, w fantazji z opery „Il pirata.” W duecie z fortepjanem, utworu Giuliani'ego, okazało się, że dwa te instrumenta mogą doskonale iść w parze, aby tylko fortepjanista znał swoją sztukę, co też pokazał wczoraj p. Chodecki, który pomiędzy innemi wykonał solo prześlicznego walca Chopina, dotychczas nie wydanego na widok publiczny. Na zakończenie, p. Sokołowski odegrał z towarzyszeniem fortepianu ruską pieśń, którą uwieńczył po mistrzowsku mazurem Chopina. Po każdym numerze publiczność wywoływała koncertanta i obsypywała go grzmotem oklasków. Do powodzenia wokalnej części tego koncertu, przyczynili się amatorzy—panna Dz. i p. Zahorowski.

Mówiąc o koncertach przypominamy, że jutro w czwartek, w sali klubu ruskiego, dany będzie wokalno instrumentalny koncert słowiańskich artystów, a raczej *artystek*, gdyż z wyjątkiem p. Volova, będzie się popisywał tylko żeński personel. Oprócz arij słowiańskich i włoskich, usłyszymy ruskie romanse: „Słowik” i „Jej już niema;” ważniejsze numera programu, pomiędzy innemi są: arje czeskie i Erlkönig, odśpiewa panna Ferlezi (contralto); warjacje Procha, walca Venzano i piosnkę „Słowik”, panna Irma Iwanowa (soprano), a różne utwory na skrzypce wykona panna Vaizar. Koncert zacznie się o godzinie 8-ej; cena miejsc od 1 do 3 srs.

Jeszcze nowina muzykalna. Pani Volpini ma wystąpić w „Fauście”, rozumie się w roli Małgorzaty; lecz partję Fausta wykona nie p. Corsi, a p. Filleborn, który, jak wspominaliśmy, w początku przyszłego miesiąca udaje się do Moskwy, dla występowania tam wraz z panną Artôt, w operach „Traviata” i „Faust.”

* (D r u g i e p r z e d s t a w i e n i e a m a t o r s k i e w s a l i t e a t r u w a r s z a w s k i e g o t o w a r z y s t w a d o b r o c z y n n o ś c i), jakkolwiek nie zdołało napełnić tej salki widzami, zgromadziło przecież znaczną ich liczbę. Amatorowie obojej płci, lepiej tym razem wywiązali się z rol swoich; część wokalna również powiodła się szczęśliwie; słowem bawiono się dobrze i napełniono salę echem hucznych oklasków. *Al.*

* (P. S ł a w i a ń s k i). *Warsz. Dniew.* pisze: Śpiewak nasz p. Sławiański pożegnał wczoraj wieczorem Warszawę. Da on koncerta w Wilnie, poczem uda się do Petersburga, Moskwy i na Kaukaz. Po podróży po Rosji, p. Sławiański wróci do nas i uda się następnie ze swymi śpiewakami do Ameryki, dokąd zaangażowano go, jak powiadają, na cały rok.

* (S t a n z d r o w i a p u b l i c z n e g o w m. R a d o m i u). *Dz. gub. radomski* pisze: Pomimo częstych zmian atmosferycznych w miesiącu styczniu, stan zdrowia publicznego w m. Radomiu i jego okolicach był zadawalający. Po większej części zdarzały się tylko choroby, pochodzące z kataralnych cierpień organów oddechowych, które niekiedy przechodziły w stan zapalny. Gorączki tyfoidalne jakie panowały tu od kilku miesięcy, zdarzają się rzadziej, między biedniejszą klasą ludności. Szkarlatyna zupełnie ustała, natomiast często pojawiała się odra, ale tak łagodna, że przy zachowaniu zwykłych djetetycznych i hygjenicznych ostrożności była leczoną. Toż samo można powiedzić o ospie wietrznej, która miała łagodny i regularny charakter. Dzieci niemające szczepionej ospy, ulegały czasem naturalnej, dość silnej i niebezpiecznej. Z pomiędzy zwierząt domowych tylko owce w niektórych miejscowościach ulegały wodnej puchlinie i motylicom.

(1) Mianowicie w Nr. 58 z d. 1 (13) marca 1867 r.

* (W y p a d e k). Chawa Winawer, żona utrzymującego szynk, 39 lat licząca, w dniu wczorajszym nagle zmarła.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rsr.	1 kop.	8		*dziś* rsr.	1 kop.	$^{1}8/_{2}$.
Za frank	„	„ — „	28		„	„ — „	$28^{1}/_{2}$.
Za złoty reń.	„	— „	63		„	„ — „	64.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (O f i a r y). *Rus. Inw.* donosi, że do własnej kancelarji Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzównej, wpłynęło do 2 (14) marca ofiar na korzyść mieszkańców niektórych gubernij, które cierpią od nieurodzaju, 536,161 rs. 97 kop.

* (L o r n e t k a c e s a r z a A l e k s a n d r a I). Korespondent pisma ilustrowanego *Ueber Land und Meer* donosi, że Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Helena Pawłówna przysłała kanclerzowi państwa, księciu Gorczakowowi, w dniu jego jubileuszu, lornetkę Cesarza Aleksandra I-go, którą wiekopomny ten Monarcha nosił przy sobie do samej śmierci, i która przez Brata Jego, Wielkiego Księcia Michała Pawłowicza, przeszła do Najdostojniejszej Wdowy Jego Cesarskiej Wysokości, Wielkiej Księżny Heleny Pawłównej. Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna, która przechowywała starannie tę drogocenną pamiątkę po zmarłym Cesarzu, kazała dorobić doń wspaniały futerał. Na wielkim kawałku kryształu skalnego leży ogromny smok zwyciężony, wyrobiony artystycznie ze srebra i trzymający w łapach lapis-lazuli, do którego lornetka jest przymocowana. Wspaniałość futerału pozostaje w rażącej sprzeczności z prostotą samej lornetki, lecz świadczy zarazem, jak wysoko Wielka Księżna ceniła ten skarb dziedziczny. Dla księcia Gorczakowa Wielka Księżna kazała wyryć na przedniej stronie lapis-lazuli, lata 1817 i 1867, t. j. rok wejścia księcia do służby rządowej, i rok w którym przypadł pięćdziesięcioletni jego jubileusz. Powiadają, że Wielka Księżna wyraziła w liście, przy którym przesłała lornetkę, że nie może dać księciu większego dowodu szacunku, jak przez ofiarowanie mu lornetki, która służyła Cesarzowi Aleksandrowi I-mu do jaśniejszego widzenia rzeczy i do spoglądania na położenie Rosji w jej stosunku do Europy, jak to czyni obecnie książę Gorczakow w duchu Cesarza Aleksandra I-go, dla Jego Synowca, Cesarza Aleksandra II-go. Z opowiadań osób, które były zbliżone do Osoby Cesarza Aleksandra I-go, okazuje się, że miał On przy sobie tę lornetkę i podczas zjazdu w Tylży, i w Erfurcie, i podczas wojny 1812-15 roku, oraz na kongresach wiedeńskim, lajbachskim i akwisgrańskim. Jeżeli przypomnimy sobie, że Cesarz Aleksander I-szy widział przez tę lornetkę Paryż, układał z nią projekt świętego przymierza i podpisywał takowy, i że najznakomitsi mężowie owych czasów widzieli ją w ręku Cesarza, którego przenikliwość w rozmowach nie potrzebowała wcale żadnej lornetki, to ten mały przedmiot nabędzie bardzo wielką wartość.

* (L i c e u m C e s a r z e w i c z a M i k o ł a j a w M o s k w i e). Redakcja *Mosk. Wied.* ogłasza o odebraniu od towarzysza ministra dworu Cesarskiego zawiadomienia treści następującej: Najjaśniejszy Pan Najwyżej zezwolić raczył, aby założone w Moskwie na pamiątkę Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza liceum, zostawało pod opieką Cesarzewicza Następcy tronu.

* (P r z y ł ą c z e n i e d o p r a w o s ł a w i a). W niedzielę, 25 lutego, odbyła się w klasztorze nikolskim w Moskwie wielka uroczystość kościelna. Najprzewielebniejszy Leonid, biskup dmitrowski, dopełnił obrządku przyłączenia do kościoła prawosławnego całej gromady mnichów sekty odszczepieńców. Przyłączyli się do prawosławnego kościoła: tulczycki biskup starowierców Justyn, z dwoma mnichami Teofilem i Ignacym, i zakonnik Paweł, znany pod nazwiskiem Pruskiego, nauczyciel sekty bezpopowców, wraz z piętnastoma uczniami swemi, z których zakonnicy Prokop, Aleksander, Jan, Antoni także byli nauczycielami gmin bezpopowskich i przełożonymi kaplic. *(Rus. Inw.)*

* (P u s z c z e n i e N i e m n u). Z dn. 19 na 20 lutego puściły lody Niemnu. Wezbranie wody było tak gwałtowne, że w jednej chwili zalane zostały w Kownie fundamenta cerkwi mikołajewskiej, przeszło 134 domów, młyny parowe, składy soli i śledzi kupca Halperta. Skutkiem tej powodzi najbardziej ucierpieli biedniejsi mieszkańcy m. Kowna. *(Wil. Wiest.)*

* (S t a n p o w i e t r z a). Podług *Rus. Inw.*, stan powietrza dnia 2 (14) marca, o godzinie 8-ej z rana, był w rozmaitych miejscowościach Europy następujący: Petersburg — 0,1 Reaumura, Kijów — 2,6, Ryga + 0,1, Warszawa — 0,5, Paryż + 6,2.

---

* (P o l i t y k a A u s t r j i w k w e s t j i w s c h o d n i e j). *Jour. de St. Petersb.* z 2 (14) marca, w artykule wstępnym pisze: „Wczoraj tylko pobieżnie wspomnieliśmy o depeszy z Wiednia, rozbierającej mowę mianą w obec delegacji węgierskiej przez pana Falke, reprezentującego w niej ministra spraw zagranicznych. Zdaje nam się właściwem zastanowić się nad częścią tych objaśnień, dotyczącą polityki wschodniej Austrji.

„P. Falke, stwierdziwszy, że „życzenia i wymagania „słuszne chrześciańskich poddanych Porty,” były popierane przez rząd cesarsko-królewski w *sposób najskuteczniejszy* w Konstantynopolu, dodał, że „w obec „ewentualności popierania bronią przeciwko Porcie „wymagań ludności chrześciańskich, rząd (austrjacki) „nie będzie mógł zostać biernym i że koniecznem jest „dla utrzymania pokoju europejskiego, aby reformy „w Turcji i ustępstwa słusznym życzeniom ludności „chrześciańskich, odbyły się pokojowo, bez wszelkiego „obcego się mięszania.”

„Jest to dosyć nieokreślone. Pożytecznem by było sprowadzenie tych różnych propozycij do ścisłych wyrażeń. Sprobujemy, w szybkim przelocie, wykazać w czem i jak polityka wyznawana przez gabinet wiedeński, różni się od zasad wyłożonych w dokumentach pochodzących z st. petersburgskiego ministerstwa spraw zagranicznych, lub się do nich zbliża.

„Co do pragnienia, aby ustępstwa *słusznym* życzeniom chrześcian spełniały się pokojowo, — było ono ciągle wyrażane przez rząd ruski, a celem niezmiennym jego usiłowań było zaspokojenie tego pragnienia. Wszyscy wiedzą, jak gabinet cesarski pracował dla osiągnięcia tego celu, tak przez swe rady bezpośrednie w Konstantynopolu, jak przez porozumienie, które starał się ustalić pomiędzy wielkiemi mocarstwami.

„Wiadomo, że gabinet wiedeński nie chciał przystąpić do tego porozumienia.

„Wolno mniemać, że ślady pobudek jego oporu znajdują się w wyrazie: *słuszne*.

„Jakie są *słuszne* życzenia chrześcian na Wschodzie? które pomiędzy ich życzeniami są *niesłuszne*? Kto ma to rozstrzygnąć? Czy sami chrześcianie? Czy Porta? Czy Europa?

„Rosja pragnęła aby porozumienie wielkich mocarstw rozwiązało *moralnie* te kwestje, przez swą zbiorową powagę, użytą w widokach pojednawczych. W braku tego pojednawczego i przychylnego dla obu stron rozsądzenia, Rosja sądziła, że kwestja ta powinna zostać pozostawioną Turcji i jej mieszkańcom,— bez żadnego mięszania się.

„Gabinet wiedeński nie przyjął żadnej z tych dróg.

„Jakąż więc sobie wybrał?

„Czy chce sobie samemu przypisać prawo decydowania i klasyfikowania życzeń ludności chrześciańskich, czy też chce zastrzedz dla samej Porty ocenienie ostateczne słuszności ich życzeń?

„P. Falke wynurzył pragnienie, aby ustępstwa mające być udzielone *słusznym* życzeniom ludności chrześciańskich, dokonane były bez wszelkiego obcego mięszania się, i stwierdził niepodobieństwo dla rządu austrjackiego pozostania biernym „w obec e- „wentualności popierania bronią przeciwko Porcie „wymagań chrześcian.”

„O jaką broń chodzi? P. Falke, jak się zdaje, tego nie powiedział.

„Rząd ruski proponował już Europie zasadę nieinterwencji; oświadczył swą gotowość stosowania się do niej, jeżeli będzie szanowaną przez inne mocarstwa. Oczywiście, gdyby wszystkie rządy zagraniczne przyjęły tę zasadę, obawa mięszania się obcych sił w Turcji byłaby usunięta.

„Lecz oświadczenie austrjackiego komisarza przy delegacji węgierskiej,—o ile je znamy,—nie jest zbytecznie jasnem. Pozostawia wątpliwości o myślach gabinetu węgierskiego, bo niezawodnie nie pozwala zgadnąć, a tembardziej zrozumieć, dla czego gabinet ten odmówił przystąpienia do zasady nieinterwencji, jaką dziś chciałby powołać?

„P. Falke, organ urzędowy, powiedział wprawdzie, że Austrja nie mogłaby pozostać *bierną*, gdyby popierane były *bronią* przeciwko Porcie wymagania chrześcian, ale jak się zdaje, specjalnie nie uwzględnił wypadku, gdyby opór Porty przeciwko tym wy-

maganiom był popierany przez broń obcą, ani też nie wyłączył tej ewentualności ze swych przewidywań.

„Nie zastanowił się także nad wypadkiem, gdyby reklamacje chrześcian były uznane za *niesłuszne* przez Portę—i gdyby chrześcianie nie uzyskawszy, w skutku tego, pokojowych ustępstw z jej strony, zdecydowali się popierać je *własną bronią*, bez obcego mięszania się.

„Jakie w pierwszym i drugim wypadku byłoby postępowanie gabinetu wiedeńskiego? Czy pozostałby wiernym zasadzie nieinterwencji, czy też uznałby, iż *nie może pozostać biernym?*

„Objaśnienia p. de Falke, jak się z tego okazuje, pozostawiają wiele do życzenia.

„Nie dość na tem. W końcu wynurzył on nadzieję, że polityka jego rządu, *dążąca do utrzymania pokoju*, uwieńczona zostanie pomyślnym skutkiem.

„Kilka słów jeszcze w tym przedmiocie.

„Utrzymaniu pokoju na Wschodzie sprzyjałoby to, gdyby, jak tego żądał rząd ruski, mocarstwa potrafiły porozumieć się dla uzyskania od Wysokiej Porty, przez jednozgodność i stanowczość ich mowy i przez zbiorową postawę, niezbędne ustępstwa dla uspokojenia poddanych chrześcian, usunięcia ich zarzutów i uczynienia ich warunków istnienia znośnemi.

„Utrzymanie pokoju w Europie byłoby mocno poręczone, gdyby, jak proponował rząd ruski, mocarstwa porozumiały się dla przyjęcia zasady nieinterwencji w Turcji, w razie, gdyby pomimo ich usiłowań pojednawczych, gwałtowne przesilenie wybuchło na Wschodzie pomiędzy mahometanami a chrześcianami. Skoroby ewentualna walka tak naprzód była ograniczona, pokój ogólny nie byłby przynajmniej narażony.

„Gabinet wiedeński zaś, przez swą opozycję przyczynił się do niepowodzenia propozycji porozumienia się mocarstw europejskich,—które byłoby najlepszą rękojmią pokoju,—a polityka, jaką głosi przez usta swego urzędowego mówcy, nie dąży wcale do naprawienia złego sprawionego przez jego opozycję, bo przez jego zapewnienia o pokojowych zamiarach i życzeniu nieinterwencji, przebija się jeszcze wątpliwość co do dwóch głównych punktów: 1) Czy gabinet wiedeński wstrzyma się od *arbitralnego wmięszania się*, w razie gdyby chrześcianie tureccy na nieszczęście ucielki się do własnych sił, bez obcego mięszania się, dla uzyskania oczekiwanych ustępstw. 2) Czy, gdyby Austrja interwenjowała w razie takiej ewentualności, interwenjowałaby na korzyść mahometan przeciwko chrześcianom?

„Te wątpliwości niezawodnie zachęcają opór Porty, powiększają rozdrażnienie ludności chrześciańskich i utrzymują w znacznej mierze, pomiędzy różnemi mocarstwami, nieufność, ujawniającą się uzbrojeniami i wynikającemi z nich obawami.

„Gdyby rząd austrjacki chciał uspokoić wszystkich co do dwóch punktów,—pozostających wątpliwemi,—przez oświadczenie wyraźne, urzędowe, mógłby sobie pochlebiać, że przyczynił się do utrzymania pokoju na podstawach, które rząd ruski nie przestawał proponować”.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Organizacja administracyjno-polityczna). *Wiedeń, 14 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, minister spraw wewnętrznych złożył projekt do prawa w przedmiocie organizacji władz administracyjnych politycznych. (*Cor. H. B.*).

* (Projekta finansowe). *Wiedeń, 15 marca. Neue Freie Presse* donosi, że przygotowane już zostały następujące projekta finansowe: Sprzedaż dóbr rządowych do wysokości 25 miljonów złotych reńskich w ciągu trzech lat. Zaprowadzenie na trzy lata podatku nadzwyczajnego od majątku. Ujednostajnienie długu państwa i podwyższenie podatku od kuponu o 10%. Podwyższenie podatku od wygranych pożyczki rządowej o 15%. W raporcie, w którym minister skarbu motywuje wyż wyszczególnione projekta finansowo, powiedziano, że 10 procent, o które zwiekszony będzie podatek od kuponu, odpowiadają wiernie tej części długu państwa, do podjęcia się której kraje cislitawskie nie są prawnie obowiązane i do której Węgry nie wiele przyczyniają się. (*Wolffs T. B.*).

* (Delegacja węgierska). *Wiedeń, 14 marca.* Nie tylko że został przywrócony pokój pomiędzy rządem i delegacją węgierską, lecz nawet ta ostatnia uchwaliła na posiedzeniach wczorajszem i dzisiejszem budżeta zwyczajne i nadzwyczajne dla wydziałów wojny i marynarki podług wniosków komisji, a zatem z pozycjami wyższemi od tych, jakie uchwalone zostały przez delegację cislitawską. Wiadome są tu powszechnie powody, które skłoniły delegację węgierską, wbrew jej zwyczajowi, do postawy tak pojednawczej. Jedynym do tego powodem jest wzmagająca się w Węgrzech agitacja radykalna, dla której wielce pożądanem byłoby zerwanie pomiędzy rządem a delegacją węgierską, reprezentującą większość sejmu węgierskiego. Delegacja przeto węgierska, nie chcąc się narażać na niebezpieczeństwo, okazuje się skłonną do ustępstw. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sejm węgierski). Z następującego przeglądu, podanego przez *Pesti Naplo*, najżywotniejszych kwestij, jakiemi sejm węgierski zajmować się ma podczas następnej sesji, wnosić można o nadzwyczajnej czynności panującej w sferach politycznych Węgier. Na porządku też dziennym stoją: Rozprawy nad budżetem, a zapewne i rozprawy nad nowym systemem podatków; uchwalenie poboru do wojska i rozprawy nad organizacją armji, organizacja szkół, prawo o naturalizacji, przepisy w sprawach gminnych, prawo o polowaniu, przepisy co do ogłaszania praw, prawo o wywłaszczeniach, kodeks procedury cywilnej, prawo prasowe, prawo o własności literackiej i artystycznej, ustawa komitatów, prawo o odpowiedzialności sędziów, prawo karne, organizacja trybunałów handlowych i przemysłowych, prawo o stowarzyszeniach akcyjnych i kompanjach kolei żelaznych, ustawa sanitarna. (*La Fr.*).

* (Rada państwa). Korespondent wiedeński pisze do *Narodnich Listów* pod datą 10 b. m.: „Rada państwa obradować będzie jeszcze do 15-go kwietnia; następnie członkowie jej porozjeżdżają się do domów na 14 dni, poczem zgromadzą się znowu i obradować będą dopóty, dopóki im się to nie sprzykrzy. Okazuje się ztąd, że ta sesja od *infinitum*, jest po prostu środkiem wymyślonym na to, ażeby sejmy krajowe nie wpierw mogły być zwołane, aż naród nasz oswoi się z konstytucją cislitawską i pojedna się z „pomyślnością”, jaką przysposabia dla niego nowa era, i aż opozycja sejmów, zwłaszcza czeskiego, stanie się bezcelową. Wszystko to zostało zręcznie obmyślane; lecz szkoda, że pomimo przebiegłości naszych liberałów, plan ich nie przyniesie wcale owoców.—Kwestja o tem, czy deputowani czescy mają udać się na sejm lub nie, nie jest jeszcze, jak widzicie, naglącą, jak się to okazuje z teraźniejszych okoliczności. Bardzo być może, iż zajdą wypadki, na skutek których ani czesi, ani niemcy nie udadzą się na sejm czeski”.

Prusy i Niemcy.

* (Układy z Danją). Piszą z Berlina, że układy prowadzone pomiędzy Prusami a Danją w sprawie okręgów północnych Szlezwigu postępują z nadzwyczajną powolnością. Żaden z obydwóch rządów nie chce wywołać zerwania układów, ale w żaden sposób nie mogą przyjść do porozumienia w kwestji rękojmi. (*La Patr.*).

* (Testament księcia brunświckiego). Pismo berlińskie *National Z.* podaje niektóre nowe szczegóły w przedmiocie testamentu księcia brunświckiego. Pismo pomienione wynurza przekonanie, że testament, ustanawiający księcia następcę tronu hanowerskiego spadkobiercą uniwersalnym księcia brunświckiego, byłby nielegalnym nawet co do niektórych posiadłości osobistych testatora, mianowicie co do księztwa oleśnickiego, położonego na Szlązku pruskim; ponieważ księztwo to jest posiadłością lenną, zawisłą od korony pruskiej, i ponieważ dziedziczenie takowego ulega porządkowi pierworodztwa, przeto księciu bruświckiemu nie służy, podług *National Z.*, prawo zaprowadzania *proprio motu* zmiany w tym systemie dziedziczenia, z mocy którego spadkobiercą ma być najbliższy agnat księcia panującego; tym najbliższym agnatem jest książę Karol, który mieszka obecnie w Paryżu i którego decyzja sejmu niemieckiego uznała za niezdolnego do objęcia po jego bracie rządów w Brunświku; lecz ta niezdolność nie stosuje się bynajmniej do księztwa oleśnickiego. Dopiero po księciu Karolu, spadkobiercą legalnym tego księztwa jest król Jerzy hanowerski, lub w razie zrzeczenia się przez tego ostatniego, książę następca tronu hanowerskiego. „Zresztą, — nadmienia *National Z.*, której pozostawiać należy odpowiedzialność za te wszystkie dowodzenia,—wassal nie może objąć swych posiadłości w posiadanie przed złożeniem monarsze, któremu ma hołdować, przysięgi, z mocy której przyrzeka mu posłuszeństwo i wierność.”

* (Związek północno-niemiecki). Jeżeli Niemcom północnym brak dobrego rządu, to z pewnością nie jest to winą braku zgromadzeń reprezentacyjnych. Posiadają one najprzód parlament północno związkowy; potem parlament właściwie pruski, podzielony na dwie izby, izbę panów i deputowanych; dalej parlament celny złożony z członków parlamentu związkowego i z deputowanych Niemiec południowych. Dodać jeszcze do tego należy zgromadzenia prawodawcze w każdem małem państwie, składającem związek, z których większa część podzielona na dwie izby, a wreszcie sejmy czy izby prowincjonalne w każdej prowincji pruskiej. Widać z tego, że liczba tych zgromadzeń jest dość znaczną, i że tworzą one koniecznie dość trudny mechanizm. Tymczasem nie na tem jeszcze koniec: obecnie, kiedy, jakby przez nadzwyczajność, żadne zgromadzenie prawodawcze nie zebrało się w Berlinie, zajmują się tam jednak dwie rady związkowe z jak największą czynnością, wygotowaniem praw, które przedstawione być mają parlamentom. Jedna z nich, rada związkowa, złożona z trzydziestu siedmiu członków, pracuje nad prawami politycznemi i nad budżetem związku północnego; druga zaś, rada związkowo-celna, składająca się z czterdziestu sześciu członków, przygotowuje zmiany, jakie zaprowadzone być mają w organizacji komor celnych, poczt, kolei żelaznych i t. d. w całych Niemczech. P. Bismarck, kanclerz związkowy, prezyduje tym dwom radom, składającym się prawie z tych samych członków, gdyż 34 członków rady związkowej na eży także do rady celnej. Jedne tylko Prusy, jak widać, pokładają wielką wagę na tożsamości członków w obydwóch radach, i życzenie to do tego stopnia jest przesadzone, że dwaj wojskowi pruscy należący do rady związkowej, jenerał Podbielski i kontradmirał Jachmann, zasiadają także w parlamencie celnym, który nie ma prawa zajmować się ani lądowemi, ani też morskiemi sprawami wojskowemi. Widać z tego, że podobny stan rzeczy może mieć swoje znaczenie ze względu na porównanie z sobą różnych interesów rozdzielających Niemcy; ale przyznać należy, że cały ten mechanizm skomplikowany, rozdzielający zgromadzenia reprezentacyjne tego kraju, staje się dla swojej przewłoki nużącym i nieznośnym. Lecz być może, że tego sobie życzą w Berlinie. (*La Fr.*).

* (Sprawa prasowa). *Kassel, 16 marca.* Śledztwo policyjno-sądowe, prowadzone pod kierunkiem radcy tajnego Stieber'a przeciw Trabert'owi i Plaut'owi, redaktorom pisma *Hessische Volkszeitung*, ma na celu wykrycie sprawcy znanej proklamacji buntowniczej. Plaut, jako podejrzany o to, odesłany został natychmiast do sądu berlińskiego. Trabert stawiony został tymczasowo przed tutejszym sądem okręgowym, który postanowił wczoraj, na wniosek tutejszego prokuratora naczelnego, zatrzymać Traberta w więzieniu. Spodziewają się tu, że i Trabert odstawiony zostanie do Berlina. (*Wolffs T. B.*)

Francja.

* (Rozruchy). *Paryż, 15 marca. Etendard* donosi, że oprócz rozruchów, które miały miejsce w Tuluzie, wydarzyły się także w Montauban pojedyncze usiłowania, mające na celu naruszenie porządku, lecz takowe zostały natychmiast unicestwione. Ludność nie brała w nich udziału. (*Wolffs T. B.*)

Włochy i Rzym.

* (Podróż księcia Napoleona). *Correspondance italienne* pisze pod datą 13 go b. m.: Z Wiednia donoszą do *Indep. belge*, że „podróż księcia Napoleona zaprząta mocno sfery polityczne i dyplomatyczne stolicy Austrji. Utrzymywano tam, że jeden z gabinetów zagranicznych, mianowicie florencki, udawał się do Paryża po wyjaśnienia w tym względzie, i że dano mu ztamtąd odpowiedź, że książę nie ma misji politycznej, lecz że korzystać będzie ze sposobności dla poinformowania się *de visu* co do opinji publicznej w Niemczech”. Nie trudno nam uwierzyć, że podróż do Niemiec księcia z domu cesarsko francuzkiego, zaprząta mocno uwagę sfer politycznych i dyplomatycznych nietylko Wiednia lecz także większej części innych stolic Europy; lecz wiadomo nam, że ponieważ rząd włoski nie zasięgał żadnych w tym względzie informacji, przeto i gabinet tuileryjski nie potrzebował dawać żadnych co do tego objaśnień.

* (Były król hanowerski). Dziennik *Italie* powtarza następującą pogłoskę: Zapewniają, że król hanowerski wynurzył życzenie zamieszkania w Rzymie, i że kardynał Antonelli zapytał się barona Arnima, czyby rząd pruski nie patrzał nieżyczliwem okiem na gościnność, jakąby ojciec święty udzielił temu monarsze. P. Bismarck zapytany, miał odpowiedzieć, że gabinet berliński nigdyby nie zniewolił przez to swoich usposobień, gdyby papież przyjął do wiecznego miasta księcia pozbawionego tronu. (*La Fr.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Stronnictwo młodej Turcji). Jakie jest zdanie stronnictwa młodo-tureckiego o teraźniejszych stosunkach w Turcji i o polityce mocarstw względem tych stosunków, okazuje się z następującego oświadczenia, którem *Question d'Orient* kończy swe uwagi nad ostatniemi zmianami, które zaszły w gabinecie tureckim co do osób. Pismo pomienione powiada mianowicie: „Cokolwiekbądź powiedzieć mogą obcy dyplomaci, jesteśmy dość dojrzali do rządzenia sa-

mym na wschodzie, i jeżeli nie chcą oni udzielić nam swego poparcia w naszej dążności do niezależności politycznej, lecz przeciwnie, będą woleli spoglądać na to, jak stajemy się pod rządem nieudolnym coraz uboższymi i jak nasz piękny kraj zbliża się coraz bardziej do tego, że zostanie pochłoniętym przez zagranicę, w takim razie potrafimy obalić terazniejszy rząd i podnieść znowu naszą własną siłę." (*Nordd. A. Z.*)

* (Zajście z Persją). *Allg. Augsb. Z.* upatruje w nominacji Namika-paszy na stanowisko ministra wojny, zapowiedź zajścia gwałtownego pomiędzy Turcją i Persją. Przez tę nominację, Abd-ul-Azis uniemożebnił wszelkie zgodne porozumienie w sporze turecko-perskim. *Allg. Augs. Z.* donosi, że w memorjale wystósowanym do Rosji, Francji i Anglji, Mirza-Chan, minister spraw zagranicznych szacha perskiego, wyszczególnia znaczną liczbę wypadków, w których Namik-pasza, jenerał-gubernator Bagdadu, pogwałcił prawa międzynarodowe na szkodę Persji; tak między innemi, kazał on baszi-buzukom zrabować i spalić kilka miejscowości nadgranicznych. Pomimo nagany, jaką trzy wyż wspomnione mocarstwa udzieliły za te czyny, gabinet teherański nie zdołał uzyskać od Porty zadosyćuczynienia za te gwałty, posunięcie zaś Namika-paszy, jednego z ulubieńców sułtana, na wyższe stanowisko, nie daje nadziei, ażeby te słuszne pretensje Persji zostały uwzględnione.

* (Szpiedzy). Do gazety serbskiej *Swietowid* piszą ze Sliwna: „Zaledwie ociepliło się nieco, a już poczęli uwijać się w naszych stronach jacyś cudzoziemcy, po większej części polacy i węgrzy, którzy powiadają, że szukają Langiewicza, ażeby zaciągnąć się do organizowanego przez niego legjonu kozackiego. Jest pomiędzy nimi wielu szpiegów. Wałęsając się od karczmy do karczmy, od kawiarni do kawiarni, szpiegują oni pomiędzy bulgarami, którzy zapraszają ich nawet gościnnie do swych domów. Lecz zaledwie wyjdą oni z tych domów, a wnet zapominają o gościnności braci bulgarów i udają się do „konak'u" (zarząd okręgowy), gdzie opowiadają turkom wszystko, co słyszeli. Każdemu wiadomo, co czeka, biednych ludzi denuncjowanych: szubienica lub wygnanie dożywotnie do Azji!"

Niderlandy.

* (Izba deputowanych). *Haga, 14 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, minister spraw zagranicznych złożył przyrzeczone dokumenta dyplomatyczne w kwestji luksemburgskiej. Obejmują one znane fakta, wraz z objaśnieniami przeznaczonemi do usprawiedliwienia postawy rządu w tej kwestji. (*Wolffs T. B.*)

Anglja.

* (Kwestja irlandzka). Rozprawy, które toczyły się w zeszłym tygodniu w izbie gmin w kwestji irlandzkiej, przywodzą pomimowolnie na pamięć tylko co ukończone w Austrji dzieło pojednania pomiędzy prowincjami z tej i z tamtej strony Litawy. Ustępstwa, jakie Austrja porobiła na rzecz Węgier, stanowią także treść główną żądań stawianych Anglji przez mówców irlandzkich. Jak niegdyś opozycja narodowa w Węgrzech odezwała się do szmerlingowskiej rady państwa, tak samo p. O'Donoghue przemówił w piątek w izbie gmin do swych kolegów angielskich: „Irlandja nie da nigdy swego przyzwolenia na to, ażeby miała zostać prowincją angielską; Irlandja nie wpierw się uspokoi, aż pozostawioną zostanie swemu rozwojowi indywidualnemu." Wielka atoli różnica zachodzi pod tym względem, że Irlandja jest słaba a Anglja silna, podczas gdy stosunek pomiędzy prowincjami zalitawskiemi i cislitawskiemi Austrji ukształtował się od pewnego czasu prawie odwrotnie. Tymczasem skąpe koncesje, jakie rząd angielski, z powodu swej silnej pozycji, gotów jest porobić na rzecz Irlandji, natrafiają w parlamencie, ze strony samych nawet anglików, na tak silną krytykę, iż rząd widzi się zniewolonym do rozszerzenia swych ustępstw. Jedyne z dotychczasowych ze strony rządu angielskiego ustępstw, mianowicie założenie uniwersytetu irlandzkiego, który ma być utrzymywany kosztem państwa, uważane jest jako moneta zdawkowa, która nikogo nie zadowolni. P. Stuart Mill oświadczył, że środek ten jest zbyt nieznaczny i nie na czasie, i że zatem nie zasługuje na poważne zastanawianie się nad nim. Rzeczywiście wątpić należy, ażeby rząd zdołał przeprowadzić ten środek lub położyć w ten sposób koniec ruchowi. (*Nordd. A. Z.*)

* Jenerał Dix). *La Patr.* z dnia 16 marca pisze: W przeszłym tygodniu narobiono wiele wrzawy z powodu podróży do Londynu jenerała Dix, posła Stanów Zjednoczonych w Paryżu. Mówiono, że jenerał zabawić ma tam przez dni piętnaście i że podróż jego leży w związku z układami prowadzonemi pomiędzy Anglją i Stanami Zjednoczonemi w celu uregulowania sprawy *Alabama*. Nie powtarzaliśmy wcale tych wiadomości obliczonych na wrażenie, gdyż zdawało się nam naprzód, że sprawa *Alabama* pozostała jeszcze na tym samym punkcie, o jakim mówiliśmy w ostatnich naszych artykułach, a powtóre, że do rezultatu układów nie wiele zapewne przyczyniłby się mógł poseł amerykański w Paryżu. Dowiadujemy się dziś, że jenerał Dix powrócił do Francji. Bawił on tylko trzy dni w Londynie, dokąd wyjechał w sprawie familijnej, to jest, z powodu ślubu jednego z swych synów.

Ameryka.

* (Proces przeciw prezydentowi Johnsonowi). Parostatek *Cuba*, który przybył z Nowego Jorku do Qweenstown, przywiózł wersję całkiem odmienną i daleko donioślejszą od tej, która zakomunikowaną była przez telegraf atlantycki co do aktu oskarżenia prezydenta Johnsona, zatwierdzonego przez izbę reprezentantów Stanów Zjednoczonych. Liczba punktów oskarżenia wynosi dwanaście, nie zaś sześć. P. Johnson oskarżony jest: o pogwałcenie prawa *tenure of office* (regulującego nominacje na urzęda publiczne i odwoływanie od takowych); o usiłowanie usunięcia p. Stantona ze stanowiska ministra wojny i mianowania w jego miejsce jenerała Thomasa, bez zasięgania zdania i zgody senatu; o spiskowanie dla zabrania przemocą własności publicznej ministerstwa wojny; o pogwałcenie prawa militarnego, przez nakłanianie jenerała Emery do spełnienia rozkazów, które nie były mu posłane przez pośrednictwo jenerała Granta; o zaprzeczenie kongresowi władzy legalnej; o usiłowanie przeszkodzenia w wykonywaniu praw rekonstrukcyjnych; o oskarżanie kongresu, w wyrażeniach nieprzyzwoitych dla pierwszego urzędnika rzeczypospolitej, i w ogólności o pogwałcenie konstytucji zapomocą niewprowadzania w wykonanie praw uchwalonych. Izba reprezentantów obrała pp. Stevens'a, Boutwell'a Wilson'a, Williams'a, Logan'a i jenerała Butlera komisarzami stałymi do otkarżania w imieniu izby. Reprezentanci demokratyczni nie brali udziału w głosowaniu. Izba odmówiła przyjęcia protestacji reprezentantów demokratycznych, oświadczającej, że większość postąpiła po tyrańsku ograniczając rozprawy do samych li punktów oskarżenia, i nalegając „z pośpiechem nieprzyzwoitym" na postawienie w stanie oskarżenia zapomocą uchwały wyłącznie stronniczej; protestacja ta nazwała obok tego akt oskarżenia usiłowaniem stronniczem, mającem na celu obalenie gałęzi rządu, równej stopniem izbie. (*Nord.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Zurich, dnia 13 marca.

Obchód stoletniej rocznicy ruchawki barskiej.—Pomnik.—Sądy i pojedynki.—Smierć Cieszkowskiego.—Restaurowanie i zmiana rezydencji wygnanego rządu.—Sąd Maślakiewicza Adama.—Wyjazd Mikoszewskiego.—Incognito Ignacego Pawłowskiego.—Zjawienie się Langebeja.—Wydalenie z Austrji dekady XI.—Dezercja z papiezkiej żandarmerji.

Uciekinierja nasza zerwawszy stosunki z czechami i serbami, umizga się teraz do przebywających tu węgrów, i wspólnie z nimi wyprawia rozmaite hece i błazeństwa, które nazywa manifestacjami przeciw Rosji. W dniu naprzykład 29 lutego r. b., prawie cała obojga płci uciekinierja zurichska i węgrzy obchodzili razem tańcami, śpiewami i grą karcianą, w narodowej resursie „pod Białym Wilkiem", stoletnią rocznicę ruchawki barskiej. Przy uczcie zakupionej przez Kruka, toasty i oracje, jedna od drugiej głupsze, sypały się jak z worka tandeciarskiego. Kruk będąc dobrze podchmielonym, odezwał się, że sprawę polską widzi na dnie swego kufla—i za to zyskał huczne oklaski i brawa; stary Matusiewicz, iż spodziewa się przed śmiercią doczekać tych szczęśliwych czasów, kiedy na sejmach narodowych w kraju będzie mógł jeszcze swobodnie tępić szablisko praojców swoich na czerepach reakcjonistów i arystokratów. Stary błazen został przez demokratów za ten dopcip trzykrotnie podrzucony w górę. Jakiś znów węgier powiedział, że pobratanie się madiarów z uciekinierją polską, stanie się niezadługo postrachem dla całej Europy, i t. p. więcej bzdurstw, których bym i na wołowej skórze nie spisał.

Ksiądz Mikoszewski i jego mulatka obchodzili ten dzień osobno w małym tylko kółku swoich zwolenników w kawiarni „Frejhof". Plater zaś zakupił w tym dniu dla całej swojej załogi obiad w „Zürcherhof" i rozesłał na wsze świata strony tysiące odezw o składki, na wystawienie u stoku Oślej góry pomnika, na pamiątkę obchodu tej sławnej wiekowej rocznicy. Z pomnikiem będzie niezawodnie to samo co z owym głośnym domem inwalidów.

Kłótnie, awantury, bijatyka i wszelkiego rodzaju błazeństwa, stały się chlebem powszednim naszej uciekinierji. I tak naprzykład, prócz wzmiankowanego wyżej obchodu stólecia ruchawki barskiej, w ciągu ostatnich trzech tygodni odbyły się w Zurichu: *dwa sądy honorowe*, jeden pomiędzy Jerzym Kuczewskim a Chilchenem v. Wolkiem o wzajemną obrazę policzków; drugi pomiędzy Bogorajskim a Stefanem Moszyńskim o oszczerstwo, jakiego się pierwszy względem drugiego dopuścił; *trzy publiczne sądy przysięgłych* (nowa mistyfikacja), jeden nad podejrzanym o szpiegostwo Maślakiewiczem Adamem a dwa (zaocznie) nad podejrzanymi o korespondowanie do Dziennika Warszawskiego, i wreszcie *dwa pojedynki* na pistolety, jeden pod górą Jutlą dnia 19 lutego r. b. pomiędzy sekretarzem wygnanego rządu, Janem Sobolewskim, a demokratą Lesińskim, o obelgi czynne przy grze karcianej, drugi zaś dnia 27 t. m. pod wsią les Bois, w kantonie berneńskim, pomiędzy członkami wygnanego rządu, eksmajorem Cieszkowskim Augustem, a jenerałem-uciekinierem Jeziorańskim, o uczyniony temu ostatniemu publicznie zarzut złodziejstwa funduszów narodowych. Pierwszy pojedynek odbył się szczęśliwie, gdyż żaden z przeciwników nie został zraniony. W drugim zaś, Cieszkowski otrzymał ciężką ranę w bok i skutkiem tego dnia 1 b. m. zmarł w szpitalu w La Chaux de Fonds. Jeziorański ze swymi sekundantami umknął zaraz po pojedynku do Francji. Ze śmiercią Cieszkowskiego i ucieczką Jeziorańskiego, wygnanego rządu prawie jak by już w Szwajcarji nie było, ponieważ pozostało tu tylko dwóch członków, Kruk i uciekisimus Taczanowski. Ten ostatni zajął się na nowo odrestaurowaniem wygnanej władzy i zamierza przenieść jej rezydencją do Berna lub Genewy, a to dla tego, że policja w Zurichu zanadto wgląda w czynności członków tejże władzy.

Sąd nad Adamem Maślakiewiczem trwał trzy tygodnie i dopiero onegdaj został ukończony. Nie będę opisywał w całości tego błazeństwa, gdyż to zawiele miejsca by zabrało a zresztą prócz małpowania przysięgłych sądów francuzkich, nie różniło się wcale od poprzednich tego rodzaju głupstw. Podam więc tylko sam finał. I tak: kiedy już cała sprawa została ukończoną i sędziów przysięgłych wyprowadzono na ustęp, otwierają się drzwi przybytku sprawiedliwości („pod Białym Wilkiem") i zjawia się żona podsądnego ze swym sześcioletnim synkiem, uzbrojona grubą pałką w ręku. „Ha nędznicy! łotry!" krzyknęła przejmującym głosem, „męża mi sądzić chcecie o szpiegostwo!"—i pierwszych siedzących przy stole zaczęła potężnie okładać kijem po łbach. Niespodziany i gwałtowny napad Maślakiewiczowej, tak przeraził i zmięszał uciekinierów, że jeden przez drugiego zaczęli oknami i drzwiami wypadać na ulicę i za chwilę prócz sędziów ukrytych na ustępie pod ławą i męża bohaterki, nikt w szynku nie pozostał. Sam szynkarz zgłupiał i cofnął się w porządku do drugiej izby.

Śmieszna ta scena tragicznie się zakończyła. Maślakiewiczowa bowiem padła po tem wszystkiem bez przytomności na podłogę, a wczoraj odwiezioną została przez męża do domu obłąkanych, gdzie znajduje się w nader niebezpiecznym stanie.

Nazajutrz sąd zebrał się znowu lecz w innem miejscu i z uwagi, że Maślakiewicz przy drukarni otworzył szynk dla uciekinierów, których oszukiwał i którym na zastawy z lichwą pożyczał pieniędzy, osądził go za szpiega. Pojutrze brat osądzonego, Ludwik, jedzie do Paryża tak w interesie drukarni narodowej, jak również w celu zwalenia tego wyroku i przekonania zurichskich sędziów o krzywoprzysięstwo.

Mikoszewski wyjechał także do Paryża, celem skaptowania na swoją stronę którego z dwóch komitetów.

Wczoraj nie mało byłem zdziwiony, ujrzawszy w hotelu Zürcherhof, Ignacego Pawłowskiego v. Bolesława Kwintę. Dla zachowania incognita, przyprawił sobie ogromny sztuczny nos i przezwał się znów Klaudjuszem Paszkwilem. Wytrzasnął on sobie pod tem nazwiskiem paszport francuzki i stoi w hotelu, przeto policja tutejsza nie atakuje go o meldunek. W przeciwnym bowiem razie, gdyby, jak to zwykle ma miejsce, zmuszony był stawić się do dyrekcji policji, sekretarz poznałby od razu v. Paszkwila, pomimo jego fałszywego nosa. Na tyle łotrostw, ile się ten nędznik w Zurichu dopuścił, dziwię się, że miał odwagę znowu tu przyjeżdżać.

Langiewicz zjawił się znowu w Zurichu, zapewne po nowy zastęp ochotników dla Turcji.

Jakiś figlarz doniósł policji austrjackiej, że maszerująca do Galicji dekada wojenna XI, składa się z samych mierosławczyków, skutkiem czego członkowie tejże dekady, jedni zaraz na granicy, drudzy w Wiedniu zostali przed kilku dniami aresztowani i wepchnięci napowrót do Bawarji.

Kilku uciekinierów umknęło z żandarmerji papiezkiej i wróciło napowrót do Zurichu, skarżąc się na

nędzę i niedostatek jakie w służbie ojca świętego znosić musieli. *T.*

Paryż, 11 marca (*).

Broszura.— Stempel od dzinnników. — Wiadomości literackie —Przyjęcie.

Powiadają, że broszura księcia Napoleona, wyjdzie pod pseudonimem, z tytułem: *„Gare aux barbares!"* Tymczasem fetują go w Berlinie na zabój.

Została podana prośba o zniesienie stempla od dzienników, przyczem Girardin utrzymuje, że dzienniki nie mogą istnieć bez zapomóg. Kiedy dzienników po 1 *sou*, sprzedaje się 100 egzemplarzy, to w tym czasie dzienników po 3 *sou* sprzedaje się tylko egzemplarzy 15. *Le Nouveau Journal* spodziewa się współzawodniczyć z *Petit Journal*.

W teatrze Châtelet oba przedstawienia sztuki „Le Vengeur" nie udały się; „L'Oeuil crévé" na teatrze Déjazet, przeżył swój czas. P. Vachereau zastąpił p. Cousin w akademji. Wyszła książka pod tytułem: „Agnieszka Sorel," którą bardzo chwalą.

Cesarzewicz w tych dniach przyjmował deputację japońską, jako prezes honorowy wystawy powszechnej. *K.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa.

dnia 6 (18) Marca.

Kalendarz.

We czwartek, 19 marca,—św. *Józefa Oblubieńca N. M. Panny*. — Słonce wsch. o godz. 6 min. 8; zach. o godz. 6 min. 9.

W piątek, 20 marca.— św. Archipa wyzn. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 5; zach. o godz. 6 min. 11.

Stan pogody.

Dziś z rana — 1°8, R. Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	62.7	59.4
Termometr Reaum	— 0°7	+ 5°5
Stan nieba	pogodny	pogodny

Największe ciepło + 6°2, R. Największe zimno — 1°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 0

Widowiska.

WIELKI TEATR.— *Dziś*, we środę, na dochód pani Zacchi-Giovanoni, opera w 4-ch aktach, **Don Giovanni (Don Żuan)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.—Osoby: Don Giovanni— p. *Rota*; Komandor— p. *Borkowski*; Donna Anna jego córka —pani *Zacchi-Giovannoni*; Don Ottavio jej narzeczony — p. *Corsi*; Donna Elwira—panna *Hasselmans*; Leporello służący Don Giovanniego—p. *Bossi*; Mazetto wieśniak—p. *Kozieradzki*; Zerlina jego narzeczona — pani *Volpini*. — Zacznie się o godzinie wpół do 8-ej.—*Jutro*, we czwartek, balet fantastyczny **Asmodea, Djabeł rozkochany**. — *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Żydówka**, było osób 515.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, we środę, komedja w 4 aktach, **Pan Geldhab**.—Osoby: Pan Geldhab—p. *Żółkowski*; Flora jego córka— p. *Łapińska*; książę Rodosław—p. *Stolpe*; Lubomir, rotmistrz— p. *Piasecki*; Major, przyjaciel jego — p. *Ostrowski*; Lisiewicz — p. *Chomiński*; Konto, intendent księcia — p. *Dąbrowski*; Piorko — p. *Mroziński*; Komisant— p. *Szober*; Krawiec—p. *Jejde*; Kamerdyner — p. *Adler*; Lokaj —p. *Dobrowolski*; — krotochwila ze śpiewkami w 1-ym **O chlebie i wodzie**.—Osoby: Panna Karfeld nauczycielka—panna *Bondasiewicz*; Eliza uczennica—panna *Urbanowicz*; Smyczkowski kompozytor—p. *Damse*.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

WYSTAWA POWSZECHNA PARYZKA p. Eckenrotha z Berlina, obejmująca 70 *stereoskopowych obrazów na szkle*, w Hotelu Krakowskim przy ulicy Bielańskiej N. 5. —*Z powodu licznego zwiedzania i żądania wielu osób, wystawa jeszcze na krótki czas otwartą będzie,— nieodwołalnie* we czwartek, 7 (19) marca o godzinie 9-ej wieczorem, ostatnie przedstawienie. — *Codziennie*, od godziny 10-ej z rana do 9-ej wieczorem.— Wejście od osoby kop. 20.—Dzieci do lat 12, płacą połowę, to jest 10 kop. — *Wczoraj*, było osób 153.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.—Początek o godzinie 7.

NA NALEWKACH, w nowo urządzonym i ogrzanym budynku. — *Codziennie*, od godziny 9-ej z rana do 8-ej wieczorem, — **WIELKA MENAZERJA P. Heidenreicha**, *z olbrzymiemi lwami i familją tygrysów*, — otwartą będzie *jeszcze tylko krótki czas* na Nalewkach. — Co środa i sobota dla studentów i wojskowych niższych stopni, ustanawia się połowa ceny na wszystkie miejsca.— Karmienie i tresowanie zwierząt o bywać się będzie codzień o godzinie 4-ej po południu i o godz. 7-ej wieczór. — *W piątek*, d. 8 (20) b. m. o godzinie 4 po południu, nieustraszony pogromca zwierząt A. Heidenreich wejdzie z żywem jagnięciem pomiędzy drapieżne zwierzęta, i pomimo ich zajadłości wyjdzie z temże stworzeniem nie tkniętym, — zarazem odbędzie się karmienie węża boa (constrictora) królikami; bilety które były zakupione na ten cel w zeszły piątek, mają swoją wartość. — Ceny miejsc: 1-e miejsce 30 kop., 5 dla szpitali; 2-e miejsce 20 kop., 3 cie miejsce 10 kop. Dzieci do lat 10, płacą na 1-sze i 2-gie miejsce połowę. — *Wczoraj*, było osób 100.

NA NALEWKACH.—*Codziennie*, dwa przedstawienia **Teatru mechanicznego** p. Tarwitha.— Początek 1-go o godzinie 5-ej; drugiego o godz. 7-ej.— *Wczoraj*, było osób 45.

NA PLACU NALEWEK. — *Codziennie* PANORAMA **Mikroskopów**.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał - majorowie: sztabu jeneralnego hrabia von der *Osten-Sacken*, z zagranicy; *Mielnicki*, z Pskowa; *Niejełow*, z Radynia; — wyjechał: rzeczywisty radca stanu *Korzybski*, do Wilczysk.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 408, wyjechało osób 501; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 220, wyjechało osób 326; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 187, wyjechało osób 186; —w ogóle przyjechało osób 863, w tej liczbie z zagranicy 50 wyjechało osób 771, w tej liczbie za granicę 49.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 5 (17) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Aschkonasy w Królewcu, Nikiforow w Korczewie, Tatarowicz w Stryjny, Pompiański w Petersburgu, Grinwald w Grodnie, Engler w Mławie, Rubinsohn w Lublinie, Jaffe w Kownie, Janiszewska w Zbójnie, Moraczewska w Siedliszczu, Pawłowicz w Tarnogrodzie, Baranowska w Lubiedni, Szwartz w Czyżewie, Sanges w Kątach, — listów miejskich sztuk 4, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 11 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 5 (17) b. m., chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 71, wyzdrowiało 125, umarło 11, pozostało 1938 (męczyzn 926, kobie 1012), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 193, kobiet 184.

* W dniu 5 (17) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 20, płci żeńskiej 26; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 4, razem 53;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —, *starozakonnych*: —; —**zmarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, żeńskiej 5, *starozakonnych*: płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6, razem 26.

* (Nekrolog.) Dnia 2-go b. i r. zgasła w Bogu po krótkiej słabości ś. p. *Anna z Grünbergów Glass*, w kwiecie wieku, bo 31 roku życia, pozostawiwszy męża i dwoje młodych dzieci w nieutulonym żalu, a 3-go, liczne grono krewnych i przyjaciół, odprowadziło zwłoki jej na miejsce wiecznego spoczynku. Nieboszczka była cnotliwą żoną, troskliwą matką, bogobojną i dobroczynną, słowem krótkie jej życie było pasmem cnót i dobrodziejstw, dla tego też umierając, pozostawiła po sobie najlepsze wspomnienie i ogólny żal. Wieczny spokój jej szlachetnej duszy. *X.* (3161)

* (Nekrolog.) *Ozorków dnia 12 marca 1868 r.* Prawe postępowanie, życie poświęcone cierpiącej ludzkości i wysokie cnoty, podnoszące człowieka do prawdziwej godności, aczkolwiek same z siebie są głośne, jednak, jako zwolennik zasad moralnych, nie mogę pominąć milczeniem czci i przynależnej pamięci *Hersza Glücksmana*, stałego od przeszło lat 40 dzierżawcy dóbr ziemskich w powiecie Łęczyckim, zmarłego dnia 9 b. m. w wieku lat 73. Czcigodne cnoty Hersza Glücksmana, w każdym kto je znał, a któż ich mógł nie znać? budziły uwielbienie i szacunek nieograniczony, bo zmarły był typem poczciwości i wzorem miłości bliźniego w znaczeniu najogólniejszem. Licznie zgromadzona, bo przeszło 2000-na publiczność różnych wyznań, wśród łez i serdecznego żalu, towarzysząca pogrzebowi i przenosząca sama kolejno mary ze zwłokami Hersza Glücksmana na miejsce spoczynku, najwymowniej świadczyła o wysokiej czci, należnej zgasłemu. Oby postępowanie Hersza Glücksmana znalazło więcej naśladowców. *J. K.* (3518)

*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

Ceny targowe.

dnia 5 (17) Marca 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rs.	Korzec od kop.	Korzec do rs.	Korzec do kop.
Pszenica	16	32	7	50	10	20
Żyto	11	20	6	80	7	—
Jęczmień	8	16	4	80	5	10
Owies	5	60	3	30	3	50
Groch polny	11	52	6	60	7	20
Kartofle	3	84	2	25	2	40

Pud siana od kop. 35 — 40. Pud słomy od kop. 20 — 26.

Dowozy: Pszenicy 457; Żyta 686; Jęczmienia 229; Owsa 229 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 5 do rs. 4 kop. 11

Garniec „ od rs. 1 kop. 35 do rs. 1 kop. 37

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia, 6 (18) Marca 1868r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie			6	3
Dukaty Holenderskie nowe ważne			—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	74	67
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100			—	—
Obligacje Cząstk. z r. 835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—		
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 10	83		82	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs.100*)	74	—	72	60
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	61	30	61	
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.			—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	73	25
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 10			—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	81	75	81	25
Metaliki Lutowe za rs. 100	100	25	100	—
„ Sierpniowe za rs. 10	—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 1	122	50	121	50
„ „ „ 1866 „ 100	121	—	120	33
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100			—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę	63		62	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.			—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	55	17	54	67
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100	81		80	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol	84	50	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	76	50	—	—

WEXLE.

		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	107	10	106	87½
„	„ „	k. t.	106	87½	106	72½
Wrocław	„	2 m.			—	
Gdańsk	„	2 m.	106	87½	106	72½
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.				-
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	26	—	
Paryż	300 Frank.	2 m.	88	2[illegible]	87	90
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	94	50	--	
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	25	—	—
„	„ „	k. t.		—		
Moskwa	„ „	1 m.	99	—	98	75
„	„ „ „	k. t.		—		—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych .... rs. k. 95⁵/₉

* „ „ od Listów Likwidacyinych – rs. 1 k. 30

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg, dnia 5 (17) Marca 1868 r.

	za rrs
Weksle na Londyn 3 mies	32 11/16 ½
„ Hamburg „	29 7/16
„ Amszterdam „	162
„ Paryż	341
„ Berlin 15 dni za 100 Rs	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6- „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1864	123½
2-ga „ „ z r. 1866	121
5% Bilety Bankowe	82¼
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs	148
Obligacje „ „ „ „	
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	81
6% Metaliki	93
4% „ Kupon z Lutego	18
„ „ z Sierpnia	78
Imperjały	609
Dyskonto	6½%

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 5 (17) Marca 1868 roku.

	żądają	płacą
Z BERLINA		
5-ta Pożyczka Rosyjska		64½
Obligacje Skarbowe 4%		66¼
Listy Zastawne 4%		61¼
Bilety Bankn Rosyjskiego		84
Weksle na Warszawę		84⅛
„ Peterburg 3 tygodn.		93¾
„ „ 3 miesięczny		92
„ Londyn 3 „		6 24½
„ Paryż 2 „		81½
„ Hamburg 2 „		151½
„ Wiedeń 2 „		87⅜
Akcje Rosyjskie		81
Kolej Terespolska		70
dto Warszawsko-Wiedeńska		58⅜
Listy Likwidacyjne		51¼
Nowa pożyczka premjowa 1-em		106
„ „ „ 2-em.		104¼
dto na targu „		—
dto „ dostawę		78¼
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		116 20
„ Hamburg		85 90
„ Paryż		46 20
Pożyczka Narodowa		64 90
5% Metaliki		57 40
Akcje Banku Kredytowego		190 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 20
Renta Włoska		47 10
Akcje Kredytu Ruchomego		260
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		93

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 1497). *Департаментъ Земледелія и Сельской Промышленности.*

На основаніи 137 статьи Уст. о Пром. Фабр. и Зав. Т. XI Св. Зак. изд. 1857 года объявляетъ, что въ оный, 15 го Февраля сего г., поступило прошеніе крестьянина Ярославской Губерніи, Тимофея Иванова о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на изобрѣтенную имъ жатвенную и сѣнокосильную машину.

Г. Варшава, 23 Февраля 1868 года.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

N. D. *1525. Trybunał Cywilny w Lublinie Wydział Hypoteczny.*

W skutek żądania nowej regulacji hypoteki folwarku Bronowice, z wszelkiemi rolami, polami, zaroślami, łazienkami, budowlami, zgoła ze wszystkiem co do tego folwarku należy, niegdyś do miasta Lublina należącego, a obecnie w emfiteutycznem posiadaniu Edwarda Chórcielewskiego Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym zostającego, przy mieście Lublinie w Gubernji Lubelskiej położonego, termin do tejże regulacji hypoteki wyszczególnionego folwarku na d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie przeznacza i wzywa wszystkich interesantów, prawa do tegoż folwarku mieć mogących, aby się w dniu tym przed pomienionym Pisarzem w Kancelarji jego stawili i prawa swoje udowodnili, gdyż w przeciwnym razie, stosownie do Art. 151 i 154 prawa hypotecznego z roku 1818 prekludowani będą.

Lublin d. 28 Lutego (11 Marca) 1868 r.

Sędzia Prezydujący Michelis.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1544. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія симъ объявляется, что Карлъ Резлеръ сынъ Карла Резлера помѣщика имѣнія Пацына, постоянный житель деревни и гмины Пацынъ, Гостынскаго Уѣзда, состоящій по книгамъ народонаселенія подъ N. 1, желаетъ получить эмиграціонный паспортъ въ Австрійскую Имперію и Брониславъ Лясоцкій бывшій владѣлецъ колоніи Сѣдльце, гмины Мокотовъ, Варшавскаго Уѣзда, состоящій по книгамъ народонаселенія подъ N. 15, желаетъ получить вмѣстѣ съ семействомъ эмиграціонный паспортъ въ Бельгію.

Вслѣдствіе чего, лица имѣющія законныя претензіи къ упомянутому Резлеру и Лясоцкому, въ теченіи трехъ недѣль, считая со дня настоящаго объявленія, благоволятъ заявить о таковыхъ претензіяхъ Губернскому Правленію, ибо по истеченіи сего времени о выдачѣ имъ паспортовъ, будетъ здѣлано представленіе по принадлежности.

Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.

(N. D. 310. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż pierwszą przymusową przez licytację publiczną w m. Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Gąski, składające się z wsi i folwarku Gąski, oraz osady Maryanka z wszystkiemi przyległościami z wyłączeniem gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 526 k. 79½, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,720 k. 62½, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

2. Łęki A. B, z kolonjami: Anielowo, Ignacewo i Felicjanowo, z wszystkiemi przyległościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 687 kop. 23½, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,267 kop. 50, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

3. Mokrsko i Slupsko, z wszystkiemi przyległościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,894 kop. 78, vadium do licytacji rs. 10,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 38,532 kop. 50, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

4. Pełczyska, Chodów vel Tumidaj, Kluczewo i Wola Bezdziadowa, z wszystkiemi przyległościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Zgierskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 661 kop. 64½, vadium do licytacji rs. 1,875, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,194. termin sprzedaży d. 4 (16) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

5. Folwark i wieś Sobaków, z wszystkiemi przyległościami i z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 186 kop. 30, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,131 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Wilhelmemi Grabowskim.

6. Wierzbice, z wszystkiemi przyległościami z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedazy wynoszą rs. 924 kop. 52, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,056, termin sprzedaży d. 4 (16) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

7. Zakrzyn, składające się z folwarku i kolonji Zakrzyn z folwarku Annopol, osady Glapieniec, osady młynarskiej, do której wiatrak dom młynarza i gruntu 3½ morgi należy, z wszystkiemi przyległościami z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 978 k. 48, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,171, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Kalisz d. 26 Grud. (7 Stycznia) 1867/8 r.

za Prezesa, E. Załuskowski.
Pisarz R. Bierzyński.

(N. D. 311). *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż pierwszą przymusową przez licytację publiczną w mieście Kaliszu, w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych:

1. Chwalęcice, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,309 kop. 32, vadium do licytacji rs. 4,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,806, termin sprzedaży d. 5 (17) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

2. Cienin Zaborny Część I, z wszystkiemi prsyległościami w Okręgu Pryzdrskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 380 k. 23, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4.431 k. 87½, termin sprzedaży d. 5 (17) Listopada 1868 r., przed Rejetem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

3. Cienin Zaborny Część 2, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Pyzdrskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 286 k. 78, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,210, termin sprzedaży d. 5 (17) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

4. Dębowiec, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,369 kop. 4, vadium do licytacji rs, 4,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,000, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

5. Dembsko, z młynem i stawem Pośrednik i kolonją Emiljanów i wszystkiemi przyległościami w Okregu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,053 kop. 51, vadium do licytacji rs. 3.000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,966 k. 50, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

6. Dworszewice Kościelne, składające się z folwarku i wsi Dworszewice i folwarku Zimna woda, z osady Stoczki na folwark zamieniającej się, z osady Płaszczyzna, z kolonji Konstantynów, z młyna i osady Ważne młyny, z młyna i wsi Trzepce, karczmy w Dworszewicach, oraz z lasu w obrębie tych dóbr znajdującego się i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,114 k. 83, vadium do licytacji rs. 7,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 28,777 k. 50, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

7. Garzew, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 860 kop. 23½, vadium do licytacji rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,889, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

8. Gorzędów i Chrzanowice, z przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,626 kop. 46½, vadium do licytacji rs. 5,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,155, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

9. Grabosłów: z kolonją Bominy i z borem oraz wszystkiemi przyległościami w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 409 kop. 51½, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,387, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Edwardem Milewskim.

10. Kluki, składające się z wsi, folwarku i karczmy Kluki, z Pustkowia Załęki, Sadykierze, Sadulaki, Osina, Zagony, Wierzchy vel Wierzchowice, Wierzchy Podwódka, z młynem Łubno czyli Łubna, Grobla Wierzchowiec, Ujście z młyna Smoła czyli Swierta i wszystkiemi przyległościemi w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 685 kop. 91½, vadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 9,046, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

11. Kostrzewice, Zalasy część litera C, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub sreb. 571 kop. 57, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 5,914, termin termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

12. Krzepczów, do których należą Wilcza wola i Gatki, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,059 kop. 45, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,031 kop. 75, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

13. Lipnik, do których należą: wieś z folwarkiem Delfina, osada czynszowa Bugaj i pustkowie Mazaniec, z wszystkiemi przyległościami w Ogu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,874 kop. 32, vadium do licytacji rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,495, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

14. Łobudzice, z atynencją Nowawieś i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 644 kop. 25, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 7,774, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

15. Mlodawin górny A, B, C, D, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Szadkowskim położone, zaty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 210 k. 59, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 1,809, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

16. Monice z wójtostwem tegoż nazwiska, z wsiami Kłock i Jeziory i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,615 kop. 46½, vadium do licytacji rs. 7,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 27,520, termin sprzedaży d. 7 (19) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

17. Parzno, składające się z folwarku, młyna i wsi Parzno Imielne i Cisza, z wsi wójtostwo Rozdzin, z osad Laski, Lesisko-Wierzchy i z części na Imielny i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 669 kop. 15, vadium do licytacji rs. 1,950, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,319, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1868 roku, prsed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

18. Podstole i Cieśle, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 491 kop. 94, vadium do licytacji rub. sreb. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,796 kop. 25, termin sprzedaży dnia 8 (20) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

19. Przyrównica, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 425 kop. 93, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,550, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

20. Rajsków i Rypinek, z wiatrakiem Stare miasto i ogrody Rypinkowskie i Winiarskie, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,600 kop. 82½, vadium do licytacji rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,201, termin sprzedaży dnia 8 (20) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

21. Rogaczówek, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynosza rs. 411 kop. 35½, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,723 kop. 12½, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

22. Roszkowa Wola, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 405 kop. 43½, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,131, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

23. Ruda do których należą folwark Taczanów Emanuelin, oraz osady Nowy Świat i Przecław, a raczej Przychłapy, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2 042 kop. 58, vadium do licytacji rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,802, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

24. Stawiszyn, z wsiami Długa, Kiączyń, Wyrów Sołectwo i Wójtostwo w Wyrowie, tudzież miasto Stawiszyn, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,656 kop. 8, vadium do licytacji rs. 9,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 39,200, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

25. Szydłów A, B, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Petrokowskim położone, raty zalagłe w chwili zorządzenia sprzedaży wynoszą rs. 850 kop. 57½, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,961 k. 62½, termin sprzedaży d. 9 (21) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

26. Ulesie dawniej z 2-ch części A, B, złożone, z atynencją Struga Żelazna vel Grząby i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,026 k. 19, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 11,570, termin sprzedaży dnia 9 (21) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Edwardem Milewskim.

27. Wiktorów, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 975 kop. 92, vadium do licytacji rs. 2.400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,136 kop. 25, termin sprzedaży d. 9 (21) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

28. Wójtostwo Sieradzkie, z atynencją Wiechucice i folwarkiem Zalesie, i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 959 kop. 70, vadium do licytacji rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,200, termin sprzedaży d. 9 (21) Li-

stopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

29. Wola Jajkowska część F, J, inaczej Czernikowizna i Grabowszczyzna zwanej i przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 89 k. 21, vadium do licytacji rs. 240, licytacja rozpocznie się od samy rs. 1,044 kop. 37½, termin sprzedaży d. 11 (23) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

30. Wola Jajkowska K, L, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 119 k. 11, vadium do licytacji rs. 390, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,210 kop. 50, termin sprzedaży dnia 11 (23) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Teofilem Józefem Kowalskim.

31. Zalesie część A, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 314 kop. 62, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,118, termin sprzedaży dnia 11 (23) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

32. Zawodzie, z wszystkiemi przyległościami w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 222 kop. 89½, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,516 k. 87½, termin sprzedaży dnia 11 (23) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

33. Żelisław, do których należą Sarny Wojucice vel Wójcice, Jomowice vel Jomowiec, Zaborów, Dębiniec i Zjawieniec jak niemniej lasy przyległe i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 967 kop. 60½, vadium do licytacji rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,063 kop. 12½, termin sprzedaży d. 11 (23) Listopada 1868 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

34 Żytno, z przyległościami Rędziny i Maławieś, do których należą: Pławidło kolonja, Emma vel Niebyła, osady Żuławie, Nurek Sredniak i Sielce i wszystkiemi przyległościami w Okręgu Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,900 k. 86½, vadium do licytacji rs. 7,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 30,655 kop. 12½, termin sprzedaży d. 11 (23) Listopada 1868 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Na zasadzie uwagi przy art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów, o wypłacie Listów Likwidacyjnych, tudzież art. 129 4. protokułu 206 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, nadmienia się, że sprzedaż dóbr tych wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia Likwidacyjnego.

Kalisz d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868 r.

za Prezesa, E. Załuskowski.

Pisarz, R. Bierzyński.

N. D. 1589. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniny z Zgierczyńskich Pawła Rychłowskiego Emeryta małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającej, wspólnie z nim w Warszawie pod Nr. 53 zamieszkałej, czyli obojga małżonków Rychłowskich, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Otto Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 535 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,200, z większej sumy rsr. 3,814 kop. 46⅔ pochodzącej, z procentem od dnia 14 (26) Grudnia 1866 r. przynależnym i kosztami od Feliksa Józefa 2-ch imion Kurowskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Pradze przy w Warszawie pod Nr. 388 i 278 położonych w Pradze przy Warszawie pod Nr. 388 zamieszkałego, protokółem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Gywilnym w Warszawie pod dniem 23 Stycznia (4 Lutego) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

NIERUCHOMOŚCI,

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 388 i 278 na gruntach emfiteutycznych, w cyrkule policyjnym i administracyjnym XII w parafji Praga, w gminie miasta stołecznego Warszawy, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wdziału IV na Pradze położone, oddzielne księgi hypoteczne posiadające i poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, prawem własności do egzekwowanego Feliksa Józefa dwóch imion Kurowskiego należące, zaś w dzierżawnem posiadaniu Leona Flaszyńskiego za kontraktem urzędowym na czas od d. 1 Lipca 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 roku za cenę roczną rsr. 675 zostające, ogólnej rozległości nieruchomość Nr. 388 około łokci kw. 5 560, a nieruchomość Nr. 278 około łok. kw. 8,333 zawierające.

Na gruncie nieruchomości tych, znajdują się następujące zabudowania:

Na gruncie nieruchomości Nr. 388.

1. Dom na podmurowaniu i podwalinie z drzewa w słupy zbudowany, zewnątrz deskami szalowany, o dwóch kominach murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych.
2. Parkan z bali i desek w słupy zbudowany, w którym jest brama dwuskrzydłowa.
3. Oficyna do ulicy Moskiewskiej frontem postawiona z bali w słupy, mająca część ścian murowanych, o dwóch kominach murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych.
4. Domek a raczej oficyna w przedłużeniu poprzedniego, frontem do ulicy postawiona, a skrzydło jej w poprzek podwórza pociągnięte z drzewa, na podmurowaniu z cegły zbudowany, zewnątrz szalowany, o dwóch kominach murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych.
5. Komórka z bali w słupy, deskami kryta.
6. Kloaka z desek w słupy gontami kryta, na śmietniku urządzona
7. Wozownia z bali w słupy gontami kryta, o jednych wierzejach i jednych drzwiach. Do tej przystawiony.
8. Chlewek z bali w słupy, gontami kryty.
9. Komórka z bali w słupy, pod półdachem deskami krytym.
10 Parkan z bali w słupy na połowę szerokości podwórza wysunięty
11. Studnia balami cembrowana i balami kryta z żórawiem i kubłem a przy niej koryto drewniane.
12. Podwórze częścią kamieniem polnym brukowane.

Na gruncie nieruchomości Nr. 278.

Stanowiącej plac pusty, znajduje się:

1. Drzewek owocowych i krzewów około sztuk 18.
2. Parkany z bali w słupy, w których od strony ulicy Moskiewskiej jest brama obecnie zabita i nieczynna.

W nieruchomości Nr. 388, znajduje się lokatorów 16 z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Władysława Otto Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 535 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze, w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 5 (17) Lutego 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 388 i 278 położonych dnia 10 (22) Lutego 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej o godzinie 10 z rana dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Władysław Otto Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Lutego (6 Marca) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Lutego (6 Marca) 1868 r.

R. D. Zgórski.

N. D. 1558. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Ignacego Pietraszewskiego Radcy Kolegjalnego, emeryta, w Warszawie pod Nr. 1582 lit. h. zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 5,000 z procentem 5% od dnia ostatniego kwitu i kosztów od Arona Fajgenbladt, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1454 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Września 1864 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Sliskiej pod Nr. 1454 na gruncie czynszowym, z którego tytułem czynszu rocznie opłaca się do Kasy Instytutu S go Kazimierza po rsr. 3 kop. 30, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 8, w gminie Magistratu miasta stołecznego Warszawy, pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Arona Fajgenbladt należąca i w jego posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1 Dom z drzewa gontami kryty, komin murowany mający.
2. Oficyna w mur Pruski szabrowana, o parterze i piętrze z facjatą gontami kryta, komin murowany mająca.
3 Kuczka z desek cynkiem kryta.
4 Oficyna taż sama co ad 2 przedłużona jest po za powyż wymienioną kuczką gontami kryta, jeden komin murowany mająca.
5. Zabudowanie z drzewa pod pół dachem blachą i gontami kryta, w którem mieszczą się: stajnia, wozownia, kloaka, pod którą zarazem jest śmietnik.
6. Oficyna masiv murowana z cegły palonej na wapno, pod półdachem blachą krytym, jeden komin marowany mająca
7. Oficyna z drzewa pod pół dachem z gontów, o parterze z facjatkami, trzy kominy murowane mająca.

Studnia balami cembrowana z pompą i rękojeścią żelazną.

W nieruchomości tej jest 18 lokatorów z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczający, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerał Majorowi Jeneralnego Sztabu, Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Rente urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 17 (29) Października 1864 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 24 Października (5 Listopada) 1864 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549, o godzinie 10-ej z rana, dnia 4 (16) Stycznia 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Mieczysław Wyrzykowski Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 3 (15) Listopada 1864 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 3 (15) Listopada 1864 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oraz przygotowawczego przysądzenia, w dniu 18 (30) Kwietnia 1867 r nastąpiło ostateczne i stanowcze przysądzenie za sumę rsr. 8,334 Mieczysławowi Wyrzykowskiemu Patronowi, teraz Adwokatowi Sądu Apelacyjnego, który deklaracją w dniu 15 (27) Maja 1867 r. złożoną, przyznał, że nieruchomość powyższą nabył dla Ignacego Pietraszewskiego emeryta, w Warszawie pod Nr. 1564C. zamieszkałego. Ponieważ Ignacy Pietraszewski warunków sprzedaży nie dopełnił, jak o tem przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 29 Stycznia (10) Lutego 1868 r. przeto Augustyn Wolski urzędnik w Zarządzie finansów, w Warszawie pod Nr. 740 zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, dla siebie obierający, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500 z procentem od dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1867/8 r. ogłasza relicytację, stosownie do art. 737, 738 i 739 K. P. C. powołanej wyżej nieruchomości na niebezpieczeństwo Ignacego Pietraszewskiego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się w dniu 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. o godzinie 10 z rana w wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 8,333 kop. 11⅓, jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego

Warszawa d. 4 (16) Marca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1563. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Joanny Julianny dwóch imion z Tonnów Harff po Jerzym Jakóbie Harff pozostałej wdowy, magazyn obuwia męzkiego utrzymującej, w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich Luizy Elżbiety Anny Marji i Emilji Hermanji, po niegdy Jerzym Jakóbie Harff pozostałych i z tymże spłodzonych dzieci, działającej z mocy upoważnienia Rady familijnej w Sądzie Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w dniu 21 Czerwca (3 Lipca) 1865 r. sporządzonej, na czele nakazu dosłonie wypisanej, w Warszawie pod Nr. 614 lit. *e.* zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokelego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rub. sr. 450 z procentem 5% od dnia 5 Stycznia n. s. 1866 r., z większej sumy rub. sr. 900 pochodzącej, oraz kosztami, od Kazimierza Majewskiego właściciela prawa wieczystej dzierżawy folwarku Świerk w Okręgu Siennickim w dobrach miasteczko Wawrzyńców czyli raczej Glinianki Gubernji Warszawskiej położonego, zaś w Warsrawie pod Nr 2180 zamieszkałego, i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 27 Lutego (11 Marca) 1867 r. sporządzonym, zajęty i zaaresztowany został

F O L W A R K

Świerk z nomenklaturą Janówek i polem po wyciętym lesie pozostałym Sokole zwanym, w dobrach ziemskich miasteczko Wawrzeńców czyli raczej Glinianki w Okręgu Siennickiem Gubernji Warszawskiej, w Gminie Glinianki w parafji miasta Karczew, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego w mieście Mińsku położonego, którego prawo wieczystej dzierżawy w dziale III pod Nr. 4 wykazu hypotecznego tychże dóbr Glinianki zapisane jest, ogólnej rozległości około mórg 332 pr. 43 miary nowopolskiej czyli około dziesiatyn 170 sażeni 510 zawierający, prawem wieczystej dzierżawy do Kazimierza Majewskiego należący i w posiadaniu tegoż zostający.

Na gruncie rzeczonego folwarku egzystują następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2 Ogród fruktowy w kwaterach, którego sieje się warzywo, połączony z laskiem olszowym, płotem z żerdzi w koło opasany. W ogrodzie znajduje się drzew młodocianych około sztuk 90, krzaki agrestu, pożyczek, krzewy bzu, róży, drzew sosnowych, chojaków sztuk 19, przy lasku olszowym, znajduje się sadzawka, w lasku drzew olszowych sztuk około 220, drzew świerkowych 3 i huśtawka na słupach urządzona.
3. Podwórko sztachetami ogrodzone z furtką, w środku którego jest klomb, nadto w środku tego podwórka znajdują się drzewa akacji, brzozek, topolowe, dzwonek na słupie drewnianym, uli pustych 3.
4. Piwnica z cegły palonej i kamieni polnych murowana, gontami kryta.
5. Kurniki z drzewa gontami kryte.
6. Kloaka z drzewa gontami kryta.
7. Chlewy z drzewa gontami kryte.
8. Holendernia z drzewa gontami kryta.
9. Spichrz z drzewa gontami kryty.
10. Okolnik płotem z żerdzi ogrodzony.
11. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
12. Stodoła z drzewa słomą poszyta w której znajduje się młockarnia i sieczkarnia.
13. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, z kominem murowanym.
14. Wozownia z drzewa gontami kryta.
15. Chlewy z drzewa gontami kryte.
16. Podwórze pomiędzy zabudowaniami będące, w koło płotami ogrodzone z bramą z desek, na podwórzu tym są 4 chojaki drzewo topolowe i t. p.
17. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem, przy której znajduje się koryto.
18. Lasek sosnowy, w którym znajduje się drzew chojaków około sztuk 90
19. Sadzawka za laskiem, sadzawka ta z laskiem w niektórych miejscach płotem z żerdzi i chróstu jest ogrodzona.
20. Chałupa z drzewa słomą poszyta, z kominem murowanym, której połowa należy do właściciela folwarku Kazimerza Majewskiego, druga zaś połowa o dwóch izbach należy do dwóch włościan uwłaszczonych, którzy nadto posiadają po 150 prętów gruntu.
21. Obora z drzewa słomą poszyta.
22. Obora słomą poszyta, która jest wła-

snością uwłaszczonego włościanina Jana Franiak.

23. Kuczka z desek, która ma należeć do pachciarza Joska Rajentarg.

24. Ogrodzenia przy zabudowaniach i od pola z żerdzi.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętego i zaaresztowanego folwarku, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokelego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie, pod Nr. 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Kozłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w mieście Mińsku Powiecie Mińskim Fubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne.

2. Wojciechowi Niewczas, Wojtowi gminy Glinianka w dobrach Glinianka, Powiecie Mińskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 3 (15) Marca 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Wawrzeńców w Okręgu Siennickim położonych, dnia 6 (18) Marca 1867 r., do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej w dniu dzisiejszym wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, powyż zajętego i zaaresztowanego folwarku odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej posiedzenia swe odbywającego w wydziale I dnia 3 (15) Maja 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli Obrońca przy Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Marca 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 8 (20) Marca 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży prawa wieczystej dzierżawy folwarku Świerk z nomenklaturą Janówek i polem po wyciętym lesie pozostałem, Sokole zwanem, w dniach 3 (15) Maja, 17 (29) Maja i 31 Maja (12 Czerwca) 1867 r. Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem z dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1867 r., wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonego folwarku na dzień 16 (28) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana, która się odbędzie na jawnej audjencji tegoż Trybunału w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń w gmachu pod Nr. 549. Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 3,000, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku, jaki taksą przez biegłych sporządzić się mającą wynalezionym będzie.

Warszawa d. 2 (14) Czerwca 1867 r
Radca Dworu Zgórski.

W terminie wyż rzeczonym Trybunał prawo wieczystej dzierżawy folwarku Świerk z nomenklaturą Janówek i polem Sokole zwanem, przygotowawczo przysądził Józefowi Kokelemu Obrońcy przy b. Radzie Stanu za sumę rs. 3,000 i wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tegoż folwarku na dzień 11 (23) Września r. b. godzinę 10 z rana, które odbędzie się w Wydziale I. Trybunału Cywilnego tutejszego, w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe zwykle odbywającego.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku, jaki taksą przez biegłych wynalezionym będzie.

Warszawa d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1867 r.
R. D. Zgórski.

Gdy termin powyższy niedoszedł do skutku dla braku licytantów, wyrokiem illacyjnym Trybunału z dnia 15 (27) Września 1867 r. oznaczony został nowy termin na dzień 18 (30) Października t. r, a po bezskutecznem spełznięciu i tego terminu, wyrokiem illacyjnym Trybunału z dnia 24 Października (5 Listopada) r. b. nowy termin na dzień 17 (29) Listopada r. b. wyznaczony został, w którym o godzinie 10 z rana, licytacja rozpocznie się w Trybunale Cywilnym tutejszym od $^2/_3$ taksy przez biegłych wykazanej to jest od sumy rs. 5 384 k. 86$^2/_3$.

Vadium wynosi rs. 3,000.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższzm również dla braku licytantów sprzedaż nie przyszła do skutku. Na żądanie przeto popierającej sprzedaż, Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem z dnia 8 (20) Grudnia 1867 r. szacunek wystawionych na sprzedaż dóbr Świerk z przyległościami do rs. 5,384 kop. 86$^2/_3$ zniżył, licytację od $^2/_3$ części tej sumy. to jest od rs. 3,589 kop. 91$^1/_2$, rozpocząć dozwoli, i termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 2 (14) Lutego 1868 r., godzinę 10 z w Wydziale I. wyznaczył. W terminie zatem dopiero wyrażonym, sprzedaż od sumy rs. 3,589 k. 91$^1/_2$ rozpocznie się.

Vedium wynosi rs. 1,000.

Warszawa d. 15 (27) Stycznia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy i powyższy termin, dla braku konkurentów spełzł bezskutecznie, przeto na żądanie popierającej sprzedaż, Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem z dnia 9 (21) Lutego 1868 r. szacunek dóbr Świerk z przzległościami do rs. 4,038 kop. 65 zniżył, licytację od $^2/_3$ części tej sumy, to jest od rs. 2,692 k. 43$^1/_3$ rozpocząć dozwolił, i nowy termin do ostatecznego przysądzenia pomienionych dóbr na dzień 8 (20) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I. wyznaczył. Licytacja zatem w dopiero wyrażonym terminie rozpocznie się od sumy rs. 2,692 kop. 43$^1/_3$.

Vadium wynosi rs. 1,000.

Warsrawa d. 5 (17) Marca 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 1560. Krąży pogłoska, jakoby **Główne Walne Jarmarki** w mieście Łęcznie, to jest Bożego Ciała i Św. Idziego, miały być przeniesione do Chołma i Lublina, wiedząc że takowa może się stać uszczerbkiem dla mieszkańców miasta Łęczna, uznaję za konieczność ogłosić przez pisma publiczne, że owa pogłoska jest bezzasadna, a to stosownie do dwóch rezolucji JW. Gubernatora Lubelskiego, 1-a z dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1867/8 r. za Nr. 8279, 2-a z dnia 21 Lutego (4 Marca) 1868 r. za Nr. 1229 w tym przedmiocie udzielonych na imie **Icka Weinbergera.** (3529)

N. D. 1555.

Nieruchomość Nr. 2369$_B$.

w Warszawie sprzedawaną będzie przez publiczną licytację w Trybunale Cywilnym w Warszawie dnia 19 (31) Marca 1868 r o godzinie 10 rano. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr 2,366 kop. 66$^2/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego. Vadium wymagane jest rsr. 700. Warunki sprzedaży są do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 i u podpisanego pod Nr. 586*B* w Warszawie.

Warszawa dnia 1 (13) Marca 1868 roku.
Ignacy Piędzicki Patron.

N. D. 1561. Zaginął **PATENT** na szynk piwa pod Nr. 1582, wydany Stanisławowi Łukomskiemu dnia 29 Stycznia 1868 r. za Nr. Dziennika Akcyznego Nadzorcy, Uczątsku 113. Znalazca raczy oddać do Kancelarji Naczelnika 1 Uczątstku za nagrodą. (3552)

N. D. 1572. Po śmierci ś. p. męża mego Karola Trantz, Nauczyciela szkoły tutejszej, opuszczając miasto Sieradz, mam sobie za święty obowiązek złożyć najszczersze podziękowanie Znajomym i Kolegom ś. p. męża mego, za oddanie mu ostatniej posługi Chrześciańskiej, a w szczególności Tobie, czcigodny X. Prefekcie Mikołajewski za pomoc, z jaką nietylko w czasie długiej słabości męża mego, ale i po zgonie jego, w chwili dla mnie tak bolesnej, pośpieszyć raczyłeś.— Sieradz dnia 16 (28) Lutego 1868 r.
Marja Trantz.

N. D. 1556. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 18537 na rsr. 15, i za Nr. 15984 na rsr. 6 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpózniej w 6 tygodni od dnia 2 Kwietnia 1868 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż, w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. (3525)

W Drukarnji Rządowej, przy Okręgu Naukowym Warszawskim. — Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1546 *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ: что въ присутствіи его 8 (20) Апрѣля 1868 года, будутъ производиться гласные публичные торги, на отдачу въ трехълѣтнее съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 по тоже число 1871 года арендное содержаніе, принадлежащаго Монахинямъ Францысканскимъ въ Краковѣ расположеннаго въ Олькушскомъ Уѣздѣ, имѣнія Задроже со всѣми принадлежащими къ нему угодьями и правомъ продажи питей.

Торги начнутся отъ суммы 900 руб., вносимой нынѣ арендаторомъ его имѣнія.

Условія къ торгамъ, могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сег. Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ узаконенными залогами равняющимся $^1/_4$ части сказанной суммы и надлежащими квалификаціонными свидѣтельствами, на право содержанія казенныхъ имѣній, и что если къ торгамъ явиться н одно лице съ предложеніемъ выгодной для казны цѣны, торги будутъ признаны состоявшимися, и затѣмъ уже ни какіе со стороны контрагентовъ предложенія не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, 29 Февраля 1868 года.
и. д. Асесора, (. . . . .).

N. D 1547. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Отъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго на срокѣ 22 Марта 1868 г., назначены публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе питейныхъ сборовъ, Кѣлецкой Губерніи и Уѣзда Сухедневской экономіи въ деревняхъ: Сухедневѣ (за исключеніемъ пропинаціи въ Сухедневскомъ фабричномъ заводѣ и состоящихъ тамъ строеній Гоздѣ, Лончнѣ, Остаювъ, Михнювъ, Березувъ, Качка, Стоковецъ, Реювъ, Бзинекъ, Бзинъ, Млолзавы, Мостки, Паршувъ, Майкувъ и Михалувъ, считая срокъ аренды со дня имѣемыхъ состояться торговъ, по 1 Іюля 1869 года. Каковыя торги начинаются съ годичной арендной суммы 2,069 руб. (in plus). Условія къ вышеупомянутымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся $^1/_4$ части торговой суммы. При чемъ присовокупляется, что въ случаѣ явки одного только лица, торги могутъ быть за нимъ утверждены, если будутъ предложены выгодныя для казны условія.

Г. Кѣльцы, 27 Февраля 1868 года.
Асесоръ, Касперскій.
Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 1408. *Zarząd XI Okręgu Komunikacji.*

Na wykonanie w r. b. robót około reperacji i przebudowania niższych części mostów Nr. 98ъ, 149a 150ъ, 153a i 160ъ, na trakcie fabrycznym, w Sekcji Fabrycznej. odbytą zostanie licytacja w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji dnia 14 (26) Marca r. b. o godzinie 12 w południe, przez opieczętowane deklaracje.

Licytacja rozpocznie się od sumy kosztorysowej na rsr. 734 kop. $25^1/_2$, wyraźnie rubli srebrem siedmset trzydzieści cztery, kopiejek dwadzieścia pięć i pół obliczonej, in minus.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo, powinni w miejscu i czasie wyżej wskazanych, złożyć swą deklarację, podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w tej deklaracji bez żadnych warunków i zastrzeżeń, wymienić wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, ilość procentów od powyższej sumy na rzecz Skarbu odstąpionych.

Deklaracja nie podług wzoru napisana, lub złożona po godzinie 12 w południe, nie będzie przyjętą i na takową żaden wzgląd miany nie będzie.

Deklaracja opieczętowana obok adresu, „do Zarządu XI Okręgu Komunikacji", powinna mieć wyraźny napis: „Deklaracja na roboty około reperacji i przebudowania niższych części mostów Nr. 98ъ, 149a, 150ъ, 153a i 160ъ, na trakcie fabrycznym, w Sekcji Fabrycznej, do licytacji w dniu 14 (26) Marca 1868 r. odbyć się mającej.

Przy deklaracji należy złożyć na wadjum sumę rsr 245, wyraźnie rubli srebrem dwieście czterdzieści pięć, gotowizną, w listach zastawnych, lub listach likwidacyjnych, z właściwemi kuponami, w obligach skarbowych, albo też w innych papierach publicznych procentowych, z właściwemi kuponami i kwotę rsr. 20 gotowizną, na koszta ogłoszenia licytacji.

Szczegółowe warunki do licytacji i kosztorys zatwierdzony, są do przejrzenia w Zarządzie XI Okręgu Komunikacji każdego dnia, prócz niedziel i świąt, od godziny 9 rano do 3 z południa.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 1868 r. podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się podług zatwierdzonego kosztorysu wykonać roboty około reperacji i przebudowania niższych części mostów Nr. 98ъ, 149a, 150ъ, 153a i 160ъ na trakcie fabrycznym, w Sekcji Fabrycznej, i od sumy kosztorysowej na rsr. 734 kop. $25^1/_2$ obliczonej, odstępuję na rzecz Skarbu procentów N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacjnemi objętym.

Sumę rsr 245, wyraźnie rubli srebrem dwieście czterdzieści pięć na wadjum, oraz gotowizną rubli srebrem dwadzieścia, na koszta ogłoszenia licytacji składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji, sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1868 r.
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 27 Lutego (10 Marca) 1868 r.
Naczelnik Okręgu,
Generał Lejtnant Szuberski.
Naczelnik Kancelarj Beneveni.

N. D. 1511. *Кѣлецкій Уѣздный Начальникъ.*

Такъ какъ произведенные 15 (27) сего Февраля торги, на подрядъ вымощенія улицъ Огродовой, Болеховской, Хмѣльницкой, Укосной и Студзенной въ г. Хенцинахъ и починки мостовой въ новомъ и старомъ рынкѣ и на улицахъ: Малогощской, Кѣлецкой и Пробощовской въ этомъ же городѣ несостоялись, затѣмъ вслѣдствіе предписанія Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ 24 сего Февраля N. 772, объявляется для всеобщаго свѣдѣнія, что 11 (23) Марта с. г. до 12 часовъ утра, какъ въ третьемъ сокращенномъ срокѣ, въ Кѣлецкомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться торги на выше означенный подрядъ, начиная съ суммы 2,632 рублей $57^1/_2$ коп. сер. (in minus) посредствомъ запечатанныхъ декляраціи, приготовленыхъ по прилагаемой у сего формѣ.

Желающіе явиться къ торгамъ, обязаны представить квитанцію казенной или городской кассы, запечатанную въ декляраціи на внесеніе залога въ количествѣ 263 руб. 26 коп., которая немедленно будетъ возвращена лицамъ, неудержавшимъ за собою права подряда на публичномъ торгѣ.

Условія къ торгамъ и смѣты, могутъ быть разсмотрены въ Кѣлецкомъ Уѣздномъ Управленіи въ каждое время, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

При чемъ предупреждается, что представленныя декляраціи, несоставленныя по указанной формѣ и послѣ минованія 12 часовъ утра 11 (23) Марта с. г., а даже безъ приложенія квитанціи на внесенный залогъ приняты на торгахъ не будутъ, кромѣ того декляраціи должны быть писаны, ясно, безъ ошибокъ и исправленій.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia W. Naczelnika Powiatu Kieleckiego z d. 29 Lutego r b. Nro 1754, podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się entreprzyzy wybrukowania ulic w mieście Chęcinach: Ogrodowej, Bolechowskiej, Chmielnickiej, Ukośnej i Studziennej jak również reperacji bruków w nowym i starym rynku i w ulicach Małogoszczskiej, Kieleckiej i Proboszczowskiej w temże mieście za sumę rs. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Na vadium rs. 263 kop. 26, kwit kasy N. dołączam, który w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku 1868 r.
(Podpisać imie i nazwisko).

Г. Кѣльцы, 29 Февраля 1868 года.
Начальникъ Кѣлецкаго Уѣзда,
Левъ Горьачевъ.
Дѣлопроизводитель, Пясецкій.

N. D. 1492. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Такъ, какъ опубликованные въ трехъ срокахъ публичные торги, остались безуспѣшными, а потому, Кольское Уѣздное Управленіе на основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 27 Декабря 1867 г. за N. 3378, симъ объявляетъ въ всеобщее свѣдѣніе, что 26 Марта (7 Апрѣля) сего 1868 г., въ 3 часу по полудни, будутъ производиться въ здѣшнемъ Уѣздномъ Управленіи публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декляраціи, по формѣ ниже приложенной, по отдачу въ арендное содержаніе питейнаго дохода, то есть права продажи питей съ карчемными строеніями, гдѣ таковыя существуютъ, въ казенныхъ деревняхъ, Добровъ, Дембины, Майданы, Пржибыловъ, Пржибыловское буды, Ржуховъ, Скемпе и Скобылице, а равно дохода съ перевоза на рѣкахъ Вартѣ и Нерѣ при деревнѣ Майданы, въ гминѣ Хелмно расположенныхъ, съ 20 Декабря (1 Января) 1867/8 г., по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года, начиная отъ суммы 498 р. с. годичной арендной платы.

Желающіе принять участіе въ торгахъ обязанъ внести въ Казенную кассу залогъ въ количествѣ 124 р. 50 коп., какъ $^1/_4$ части оцѣненной суммы и квитанцію съ оплаченнаго залога вмѣстѣ съ запечатанною декляраціею, въ срокъ до начатія торговъ представить Начальнику Уѣзда или его помощнику по административной части, неустоявшему же при торгахъ тотчасъ залогъ возвращенъ будетъ.

Условія могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи въ назначенномъ для службы время.

Форма декляраціи.

Согласно опубликованія Управленіемъ Начальника Кальскаго Уѣзда отъ 9 Февраля сего 1868 г. за N. 1453 ниже подписавшійся (прописать имя и фамилію) постоянно проживающій въ N. N. обязываюсь взять начиная отъ 20 Декабря (1 Января) 1867/8 г. по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. въ арендное содержаніе право продажи питей, въ казенныхъ деревняхъ Добровъ, Дембины, Пржибыловъ, Пржибыловскіе - буды, Ржуховъ, Скемпе и Скобѣлице, а равно доходъ съ перевоза на рѣкѣ Вартѣ и Нерѣ при деревни Майданы, съ карчемными усадьбами, въ гминѣ Хелмно, за сумму въ годъ (проставить цифру, прописью) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложенныхъ залогъ въ количествѣ 124 руб. 50 к. внесено мною въ кассу NN. въ удостовѣреніи сего, квитанцію кассы N. N. отъ такаго то числа за N. прилагаю, написать мѣсто жительства, мѣсяца Марта дня 1868 г. (четко подписать имя и фамилію.)

На конвертѣ написать слѣдуетъ. „Декляраціи на арендное содержаніе питейнаго дохода въ казенныхъ деревняхъ гмины Хелмно."

* * *

Ponieważ ogłoszona w trzech terminach licytacja, spełzła bezskutecznie, przeto na zasadzie reskryptu Rządu Gubernjalnego Kaliskiego z dnia 27 Grudnia 1867 r. N. 3378. Zarząd biura Naczelnika Powiatu Kolskiego, podaje do publicznej wiadomości że w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. w tymże biurze odbywać się będzie in plus licytacja przez deklaracje opieczętowane, podług poniżej zamieszczonego wzoru na wydzierżawienie propinacji, czyli raczej prawa sprzedaży i szynkowania trunków, z zabudowaniami karczemnemi, o ile gdzie takowe istnieją we wsiach rządowych Dobronie, Dębiny, Majdany, Przybyłów, Przybyłowskie budy, Rzuchow, Skempe i Skobielice, oraz dochodu i przewozu na rzece Warcie i Nerze, pod wsią Majdany w gminie Chełmno położonych a to na czas od włącznie d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1867/8 roku do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 roku poczynając od sumy rub. sr. 498 rocznej dzierżawy.

Każdy przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć w kasie Skarbowej vadium w kwocie rs. 124 kop. 50 jako $^1/_4$ część sumy licytacyjnej wyrównywające i kwit do deklaracji dołączyć.

Mający chęć licytowania winien w terminie i przed rozpoczęciem licytacji złożyć na ręce Naczelnika Powiatu lub pomocnika po administracyjnej części, deklarację opieczętowaną, podług poniższego wzoru napisaną wraz z kwitem na złożone vadium, które nieutrzymującemu się przy licytacji, zaraz zwrócone zostanie.

Inne warunki mogą być przejrzane w biurze Powiatu w godzinach służbowych.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządu biura powiatu Kolskiego z d. 9 Lutego r. b. 1868 za N. 1453, niżej podpisany (wypisać imie i nazwisko) stale zamieszkały w N. N obowiązuję wziąść, poczynając od d. 20 Grudnia (1 Stycznia 1867/8 r. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. dzierżawę propinacji, czyli raczej prawo sprzedaży i szynkowania trunków we wsiach rządowych Dobrowie Dembiny, Majdany, Przybyłów, Przybyłowskie budy, Rzuchów, Skempe i Skobielice, oraz dochód z przowozu na rzece Warcie i Nerze pod wsią Majdany z osadami karczemnemi, w gminie Chełmno za sumę rocznej dzierżawy rs. (wypisać liczbą i literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Vadium do tej licytacji w ilości rs. 124 kop. 50 złożyłom w kasie N. N. w dowód tego kwit tejże kasy z dnia N. N. roku bieżącego za N. dołączam, pisałem w N. N. dnia N. N. miesiąca Marca 1868 roku (podpisać imie i nazwisko). Na kopercie napisać należy: „Deklaracja na dzierżawę propinacji we wsiach rządowych w gminie Chełmno".

г. Коло 9 Февраля 1868 г.
Начальникъ Уѣзда, (. . . . . . .)

N. D. 1383. *Начальникъ Петроковскаго Уѣзда.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 16 (28) Января 1868 г. за N. 235, Начальникъ Петроковскаго Уѣзда сообщаетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи 19 (31) Марта с. г. съ 11 часовъ утра будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, равно словесные (in plus) торги на продажу секвестрованнаго въ имѣніи Лекавѣ и Завадовъ вырубленнаго лѣса а именно:

1. Дровъ сосновыхъ и дубовыхъ 1,000 полукубичныхъ саженей оценены по 75 коп. сажень, итого 750 р.
2. Досокъ сосновыхъ по 6 локтей длины 2 цали толщины 730 штукъ, оцѣнены каждая доска по 20 коп. 146 руб.
3. Колесныхъ шпицъ дубовыхъ (szprych) 2,000 копъ оцѣненыхъ каждая копа по 47 коп. 940 руб.
4. Подкладовъ сосновыхъ для желѣзной дороги 1,000 штукъ по 50 коп. 500 руб.
5. Клепки дубовые 2 лок. длины, 2 цали толщины и 5 цали ширины 25 коп., оцѣнены каждая копа по 2 руб. 50 р.
6. Обрезовъ отъ подкладинъ 100 штукъ оцѣнены по 4 коп. каждая штука 40 руб.
7. Столбиковъ барiерныхъ дубовыхъ 1,500 штукъ 6 лок. длины и 6 цали толщины, оцѣнены по 30 коп. каждый, 450 рублей.

Итого 2,876 руб.

Желающіе купить одну изъ поименованныхъ статей дерева или все дерево объязанъ до открытія торговъ явиться лично съ ниже упомянутою квитанціею на взносъ залога согласно тому какъ намѣрены участвовать въ торгахъ, или представить запечатанное объявленіе съ подробнымъ указаніемъ въ ономъ прописью рода и количества дерева, деревяныхъ матеріяловъ и предлагаемой за оное цѣнности съ пріобщеніемъ къ оному казначейской квитанціи на взносъ залога равняющагося $^1/_{10}$ части опредѣленной для торговъ цѣнности, который залогъ неудержавшимуся при торгахъ тотчасъ въ возвратъ ассигнованъ и выданъ или согласно объявлнію по почтѣ на ихъ счетъ отправленъ будетъ.

Объявленія присланныя позже 10 часовъ утра 19 (31) Марта 1868 г. а также составленныя не ясно не четко и съ перечеркнутыми или подскабленными словами будутъ признаны недѣйствительными.

Тѣже лица за которыми останутся торги обязаны тотчасъ уплатить сполна предложенную ими сумму подъ законною отвѣтственностію.

Присовокупляется что все поименованное выше дерево и матеріялы находится въ одной дачѣ называемой Домброва на пространствѣ 6 уволокъ. Дача эта находится въ разстояніи 15 верстъ отъ станціи желѣзной дороги Горжковице, 25 верстъ отъ Губернскаго города Петрокова и 2 верстъ отъ м. Грохолице.

Мѣстному Гминному Управленію предписано указывать соискателямъ мѣстонахожденія предназначеннаго продажѣ лѣса.

Другія условія сихъ торговъ могутъ быть разсмотрѣны въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи во время занятія чиновниковъ.

* * *

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego, z d. 16 (28) Stycznia 1868 r. za Nr. 235, Naczelnik Powiatu Petrokowskiego podaje do powszechnej wiadomości że w d. 19 (31) Marca w biórze Naczelnika Powiatu Petrokowskiego o godzinie 11 rano odbywać się będzie licytacja przez opieczętowane deklaracje i głośna (in plus) na sprzedaż zasekwestrowanego drzewa w lasach należących do dóbr prywatnych Łękawy i Zawadowa a mianowicie:

1. Drzewa sosnowego i dębowego 1000 półkubicznych sążni; ocenionego po 75 kop. za sążeń, 750 rs.
2. Tarcic sosnowych po 6 łokci długości, 2 cale grubości, 730 sztuk, w szacunku po kop. 20 za sztukę, a ogólem w szacunku rs. 146.
3. Szprych dębowych kóp 2000 po kop. 47 kopa, a ogółem w szacunku rs. 940.
4. Podkładów sosoowych do kolei żelaznej sztuk 1000, po 50 kop. jeden a w ogóle rubli srebrem 500.

5. Klepek dębowych kóp 25, długich po łokci 2, grubych po cali 2 i szerokich po cali 5, każda w szacunku za 1 kopę po rs. 2 a ogółem rs. 50.

6. Obladrów czyli opałów od podkładów sztuk 1000 w szacunku pojedyńczym po kop. 4 a ogółem rs. 40.

7. Słupków dębowych na barjery, sztuk 1500 długich 6 łokci, grubych 6 cali, w szacunku pojedynczym po kop. 30 a ogółem rs. 450.

Razem rs. 2,876.

Mający chęć kupić jedną z wyżej wymienionych pozycji drzewa, lub wszystko drzewo, obowiązany jest do rozpoczęcia licytacji stawić się osobiście z kwitem kasy na wniesione vadium stosownie do tego co zamierza kupić, albo też nadesłać zapieczętowaną deklaracją z poszczególnieniem rodzaju i ilości drzewa, lub drewnianych zamierzanych nabyć materjałów z zamieszczeniem projektowanego szacunku i dołączeniem kwitu z kasy na dowód z wniesionego vadium wyrównywającego $^1/_{10}$ części oznaczonej wartości, które to vadium nie utrzymującemu się przy licytacji zaraz wyasygnowane zostanie, albo też stosownie do deklaracji pocztą na koszt odesłane będzie.

Deklaracje przysłane później jak o godzinie 10 dnia 19 (31) Marca r. b. a także napisane nie wyraźnie, nie czysto i podskrobane za nieważne uznane zostaną.

Osoby utrzymując się przy licytacji obowiązane są zaraz dopłacić resztę szacunku do wysokości postąpionej przez siebie ceny pod odpowiedzialnością.

Nadmienia się że wszystko drzewo i materjały wyżej wymienione znajdują się w jednej porębie Dąbrowie na przestrzeni włók 6.

Poręba ta położona w odległości od stacji kolei żelaznej Goszkowice werst 15, od miasta Gubernjalnego Petrokowa werst 25 i od miasta Grecholice werst 2.

Miejscowemu wójtowi gminy polecono: aby życzącym uczestniczyć w licytacji wskazywał miejsce w którem znajduje się wyżej wspomnione drzewo:

Szczegółowe warunki tej licytacji można przejrzeć w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach służbowych zajęć.

Г. Петроковъ, 20 Февраля 1868 г.

Помощникъ Начальника
по Административной части,
Гарасимовичъ.
Дѣлопроизводитель, Добрачинскій.

N. D. 1545. *Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.*

Такъ какъ въ присутствіи Бендинскаго Уѣзднаго Управленія произведенные торги на продажу казенной мельницы Погорія съ усадьбою отъ суммы 1,542 р. 30 к. по неявкѣ соискателей несостоялись, потому Начальникъ Уѣзда, на основаніи предписанія Петроковск го Губернскаго Правленія отъ 17 (29) Февраля с. г. за N. 934 объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Управленія 3 (15) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги на продажу сказанной мельницы Погорія, находящейся на рѣкѣ Погорія, среди казенныхъ лѣсовъ Олькушскаго лѣсничества, Бендинскаго Уѣзда, Петроковской Губерніи, возлѣ большой дороги пролегающей отъ дер. Домбровы, въ дер. Зомбковице, и будетъ продана съ усадьбою, пространствомъ въ 42 морга 174 квад. прентовъ, со всеми принадлежащими къ ней строеніями, на слѣдующихъ главныхъ основаніяхъ.

а) Торгъ начинается съ пониженной Учредительнымъ Комитетомъ установленной суммы 855 р. 50 к. (in plus) полученной отъ капитализаціи изъ 5% ныне получаемаго дохода.

б) Торгъ будетъ производиться изустно но дозволяются представлять объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ до 12 часа дня торговъ съ тѣмъ однакоже, что представляющій запечатанное объявленіе, не можетъ участвовать въ изустномъ торгѣ.

в) Каждый изъ соискателей, обязанъ внести наличными деньгами въ Окружное казначейство, залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части цѣнности предлагаемой въ продажу мельницы т. е. 85 р. 55 коп.

г) Лицо за которымъ на торгахъ означенная мельница съ усадьбою останется, должно будетъ уплатить половину оцѣночной суммы 427 руб. 75 коп. наличными деньгами, въ счетъ коей четвертая часть можетъ быть имъ внесена ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ съ купонами за неистекшее время, во сколько часть эта можетъ быть возмѣщена полными листами. Другая же половина оцѣночной суммы, т. е. той отъ которой начнется торгъ (427 руб. 75 коп.), по причисленіи къ ней предложенной надбавки, будетъ оставлена покупщику на грундѣ съ условіемъ обезпеченія оной внесеніемъ ея въ ипотечную книгу, которую онъ заведетъ для купленной имъ усадьбы и съ обязанностью уплачивать съ этого долга по 5% и 2% на погашеніе капитала впередъ въ два полугодовые срока, до окончательной уплаты всего долга.

Подробныя условія для торговъ на продажу этой мельницы, а также планъ и описаніе ея, желающіе могутъ видѣть въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Объявленіе должно быть написано на 30 копѣечной гербовой бумагѣ, безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Бендинскаго Уѣзда отъ 2 (14) Марта 1868 г. за N. 422, представляю настоящую декларацію и обязываюсь за находящуюся среди казенныхъ лѣсовъ Петроковской Губерніи, Бендинскаго Уѣзда, Олькушскаго лѣсничества, казенную мельницу Погорія съ усадьбою въ 42 мор. 174 прен. и совсеми строеніями, подвергаюсь всѣмъ условіямъ и обязательствамъ, положеннымъ въ условіяхъ для торговъ, уплатить N. руб. сер. (обозначить цифрами и буквами).

Свидѣтельство казначейства N. во взносѣ залога 85 руб. 55 коп. наличными деньгами препровождаю у сего, съ тѣмъ, что въ случаѣ если эта усадьба неостанется за мною, таковой залогъ я желаю самъ получить (или же прошу о высылкѣ онаго по почтѣ на мой счетъ).

Жительство мое въ N. писалъ въ N. дня мѣсяца N. 1868 года.

Собственно ручная подпись имени отечества и фамиліи.

На конвертѣ же слѣдуетъ написать въ Бендинское Уѣздное Управленіе, запечатанный пакетъ съ объявленіемъ на торги о продажѣ казенной мельницы Погорія.

* * *

Ponieważ odbyta w biurze Zarządu Powiatu Bendińskiego licytacja na sprzedaż młyna Skarbowego Pogorja wraz z osadą od sumy rs. 1,542 kop. 30, dla braku konkurentów do skutku nie doszła, przeto Naczelnik Powiatu z mocy rozporządzenia Rządu Gubernialnego Petrokowskiego z d. 17 (29) Lut. r. b. N. 934 podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze tutejszego Zarządu Powiatowego dnia 3 (15) Kwietnia r. b., poczynając od godziny 12 w południe odbywać się będzie licytacja na sprzedaż pomienionego młyna Pogorja zwanego, położonego nad rzeką Pogorją wśród lasów do leśnictwa rządowego Olkusz należących, w Powiecie Bendinskim Guberoji Petrokowskiej, który to młyn leży przy głównym trakcie od wsi Dąbrowy do wsi Ząbkowic wiodącym, i sprzedanym będzie z należnym do niego gruntem 42 mórg 174 kwad. pręt. i ze wszystkiemi budowlami do niego przynależnemi pod następującemi głównemi warunkami.

a) Licytacja rozpocznie się od obniżonej przez Komitet Urządzający sumy rs. 855 kop. 50 (in plus) ustanowionej z zamiany na kapitał dotychczas otrzymanego dochodu licząc 5 od sta.

b) Licytacja odbędzie się głośno, dozwala się wszakże składanie deklaracji w kopertach zapieczętowanych, a to do godziny 12 dnia na licytację oznaczonego i pod warunkiem, że przedstawiający zapieczętowaną deklarację w głośnej licytacji udziału brać nie może.

c) Każdy ubiegający się o kupno obowiązany jest złożyć w kasie Skarbowej tytułem vadium w gotowiźnie sumie wyrównywającą $^1/_{10}$ części całkowitego szacunku na sprzedaż wystawionego młyna to jest rs. 85 kop. 55.

d) Osoba utrzymująca się przy licytacji winna połowę wartości szacunkowej wystawionego na sprzedaż młyna, to jest sumę rs. 427 kop. 75, wnieść w gotowiźnie, czwarta jednak część tej sumy może być płaconą listami likwidacyjnemi według nominalnej ich wartości z właściwemi kuponami bieżącemi, o ile też czwarta część w zupełności listami likwidacyjnemi pokryć się da. Druga zaś połowa sumy szacunkowej, to jest tej, od której rozpocznie się licytacja (rs. 427 kop. 75) wraz z przewyżką na licytacji postąpioną będzie utrzymującemu się przy licytacji pozostawioną na gruncie, z warunkiem wszakże zabezpieczenia onej hypotecznie na kupionej nieruchomości, ku czemu kupujący winien założyć oddzielną księgę hypoteczną, oraz zobowiązać się, że na amortyzacją pozostawionego przy gruncie szacunku, opłacać będzie rocznie 5% na procent, a 2% na umorzenie kapitału, w dwóch równych półrocznych ratach, a to aż do zupełnego spłacenia długu.

Szczegółowe warunki do sprzedaży przez licytacją tego młyna, oraz plan i opisanie jego, pretendenci w biurze Powiatu Bendinskiego widzieć mogą.

Deklaracje winny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 30 bez żadnych skrobań i poprawek.

Г. Бендинъ, 2 (14) Марта 1868 г.

Начальникъ Уѣзда, фонъ Гейнце.
Дѣлопрозводитель, Патекъ.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Bendinskiego z d. 2 (14) Marca 1868 r Nr. 422, podaję niniejszą deklaracją i obowiązuje się kupić młyn Pogorjo, znajdujący się w pośród lasów Skarbowych, Gubernji Petrokowskiej, Powiatu Bendińskiego, leśnictwa Olkuskiego, a to wraz z gruntami da niego należącemi mórg 42 pręt 174 i wszystkiomi budowlami za sumę rs. N. (wypisać liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs 85 kop. 55, gotowizną dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub też o nadesłanie takowego pocztą na moj koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. mca N. 1868 r.

(Podpisać imie i nazwisko).

Na kopercie należy położyć następujący adres do Zarządu Powiatu Bendińskiego, zapieczętowana deklaracja na kupno młyna rządowego Pogorja.

N. D. 1512. *Naczelnik Powiatu Grójeckiego.*

W skutek decyzji Rządu Gubernjalnego Warszawskiego daty 12 Lutego r. b. Nr. 632 Naczelnik Powiatu Grojeckiego, podaje do publicznej wiadomości, że w biurze Zarządu Powiatu Grojeckiego w mieście Grójcu dnia 14 (26) Marca r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie gruntów po Proboszczowskich w mieście Tarczynie z obszernemi zabudowaniami gospodarskiemi. Pomienione grunta obejmują rozległości 172 mórg 180 prętów i oddane będą w dzierżawę na czas od dnia 14 (26) Marca r. b. po dzień 1 Lipca 1869 r.

1. Licytacja rozpocznie się od ceny rocznej dzierżawy rs. 40), która opłacać się ma z góry w ratach półrocznych w miesiącu Styczniu i Lipcu, oprócz tego podatki Skarbowe z gruntów i zabudowań gospodarskich na folwarku po Proboszczowskim istniejących tak obecnie ustanowione jak również i w przyszłości ustanowić się mogące, dzierżawcę obowiązywać będą.

2. Dzierżawca odbiera grunta w takim stanie w jakim one obecnie się znajdują, po ekspiracji zaś dzierżawy obowiązany jest oddać takowe według zasad gospodarstwa należycie obsiane. Każdy pragnący przystąpić do licytacji winien złożyć kaucją w sumie rs. 200 gotowizną, która osobie utrzymującej się przy licytacji na poczet raty dzierżawnej przyjętą będzie. Wszystkim zaś innym licytantom zaraz po licytacji zwróconą zostanie.

Nadto każdy mający zamiar licytowania, obowiązany jest przedstawić świadectwo władzy miejscowej w myśl postanowienia b. Komisji Skarbu z dnia 11 Stycznia 1834 roku Nr. 98170, że kwalifikacją do dzierżawy Rządowej posiada

Utrzymujący się przy dzierżawie, obowiązany jest bezzwłocznie opłacić półroczną dzierżawę i najdalej w ciągu dni ośmiu złożyć w Banku Polskim kaucją wyrównywającą rocznej dzierżawie wraz z podatkami w gotowiźnie lub w papierach publicznych na ten cel przyjmować się dozwolonych według ich wysokości nominalnej. Obok tego opłacić winien koszta obwieszczeń licytacji, bliższe wiadomości oraz więcej szczegółowe warunki dotyczące dzierżawy, przejrzane być mogą w biurze mojem każdodziennie za wyłączeniem dni świątecznych.

m. Grójec, dnia 29 Lutego 1868 roku.
Pułkownik,

N. D. 1335. *Начальникъ Августовскаго Уѣзда.*

Симъ объявляется ко всеобщему свѣдѣнію, что 15 (27) Марта с. г. въ 11 часовъ утра въ Управленіи Августовскаго Уѣзднаго Начальника, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій на отдачу въ арендное содержаніе дохода экономической кассы г Августова съ оброчной статьи бруковаго, торгов го и ярмарочнаго сбора въ г. Августовѣ со дня производства торговъ по конецъ 1869 года на счетъ неисправнаго арендатора Урнича.

Торговые кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Августовскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, главные изъ нихъ состоятъ въ томъ, что торги эти начнутся отъ 1,625 руб. 25 коп. сер. арендной платы въ годъ.

Каждый приступающій къ торгамъ обязанъ представить квитанцію съ уплаты въ казначейство залога въ 325 руб. 5 к. с. которые лицамъ отступающимъ отъ торговъ будутъ немедленно возвращены.

* * *

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w dniu 15 (27) Marca r. b. o godzinie 11 rano w biurze Naczelnika Powiatu Augustowskiego odbywać się będzie in plus licytacja przez podanie sekretnie opieczętowanych deklaracji na wydzierżawienie dochodu kasy miasta Augustowa z brukowego, targowego i jarmarcznego w mieście Augustowie z dniem odbycia licytacji po koniec 1869 roku, na rzecz niewypłatności dotychczasowego dzierżawcy Urwicza.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w biurze Naczelnika Powiatu Augustowskiego każdodziennie wyjąwszy dnie świąteczne i galowe; główne z nich są te, że licytacja rozpocznie się w stosunku dotychczasowej rocznej dzierżawnej sumy rs. 1,625 kop. 25.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć kwit kasy skarbowej na wniesione vadium w ilości rs. 325 kop. 5, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Августовскаго Уѣзднаго Начальника отъ числа NN. мѣсяца NN. года за NN., объязываюсь принять въ арендное содержаніе доходъ экономической кассы г. Августова съ бруковаго торговаго и ярмарочнаго въ г. Августовѣ по конецъ 1869 г. въ первомъ году со дня производства торговъ за сумму столько то руб. к. с. а въ остальнымъ году за сумму столько то р. к. с. (писать прописью) подвергаясь условіямъ изъясненнымъ въ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію такого то казначейства въ представленіи мною залога въ количествѣ столько то руб. . . коп. сер при семъ прилагаю, каковыя деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить на руки, или отослать по почтѣ на мой счетъ по мѣсту жительства моего. Постоянное жительство имѣю въ N. писано мною въ N. число мѣсяцъ годъ (написать четко имя и прозваніе).

Г. Августовъ, Февраля 20 дня 1868 г.

за Начальника Уѣзда, Помощникъ,
Павловъ.

N. D. 1237. *Начальникъ Сохачевскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предписанія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ 31 Января за N. 958 въ Сохачевскомъ Уѣздномъ Управленіи 18 (30) Марта с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на починку бойни въ Городѣ Сохачевѣ начиная съ суммы 515 р. 88 коп. показанной утвержденною смѣтою.

Лица желающіе участвовать въ торгахъ обязанны представить на руки мои запечатанное объявленіе, съ проложеніемъ къ тому квитанціи одной изъ казенныхъ или городской кассы въ пріемѣ отъ него залога въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части суммы опредѣленной къ торгамъ т. е. 52 р. с.

Подробные торговыя уставія могутъ быть разсматриваемы желающими ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Сохачевскомъ Уѣздномъ Управленіи. Объявленія должны быть составлены по ниже означенной формѣ, написаны на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ и представлены въ означенный срокъ до 12 часовъ утра, послѣ чего подаваемыя принятыне будутъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Начальника Сохачевскаго Уѣзда отъ 10 Февраля за N. 723/154 ниже подписавшійся житель (здѣсь объяснить мѣсто жительства) симъ объявляю что желаю взять въ подрядъ починку бойни въ Городѣ Сохачевѣ за сумму 00 р. (прописью) на условіяхъ какія будутъ предъявлены къ торгамъ. Въ обеспеченіе сего прилагаю при семъ квитанцію съ уплаты въ кассѣ N. залоговой суммы 52 р. с.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писано въ N. дня мѣсяца N. (здѣсь подписать имя и фамилію).

г. Сохачевъ 10 Февраля 1868 г.

и. д. Начальника Уѣзда
Капитанъ, (. . . . . .)

N. D. 1385. *Начальникъ Бѣльскаго Уѣзда.*

Въ присутствіи Бѣльскаго Уѣзднаго Управленія 21-го числа Марта, въ 12 часовъ утра будутъ производиться гласные торги на продажу 17 штукъ органовъ, составляющихъ собственность Греко-Уніятскихъ церквей, кои оцѣнены въ 104 рубля сер.; почему лица желающія участвовать въ сихъ торгахъ, благоволятъ явиться въ Уѣздное Управленіе въ назначенный срокъ.

Продажа эта будетъ производиться каждаго органа отдѣльно и купившій таковой, обязанъ сейчасъ же уплатить то количество денегъ, какое причитаться будетъ.

Г. Бѣла, Февраля 24 дня 1868 года.

Дѣлопроизводитель, Вотошинскій.

N. D. 1253. *Красноставское Уѣздное Управленіе.*

Такъ какъ назначенные 5 (17) Февраля с. г. торги на постройку въ г. Красноставѣ колодца несостоялись, то Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ что 18 (30) Марта 1868 года въ 12 часовъ дня въ присутствіи Уѣзднаго Управленія будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на постройку въ г. Красноставѣ каменнаго колодца съ желѣзнымъ насосомъ отъ исчисленной по смѣтѣ суммы 1821 р. 4½ к. (in minus).

По сему желающіе торговаться обязаны къ выщеозначенному времени представить лично или прислать по почтѣ въ Красноставское Уѣздное Управленіе объявленія съ приложеніемъ къ онымъ квитанціи казеннаго казначейства въ принятіи залога равняющагося $^1/_{10}$ части смѣтной суммы то есть 182 руб. и свидѣтельства мѣстной власти о состоятельности соискателя. Условія

въ этимъ торгамъ и смѣту можна видѣть въ Красноставскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма объявленія.

Я ниже подписавшійся симъ объявляю, что обязываюсь исполнить постройку въ рынкѣ г. Красностава каменнаго колодца съ желѣзнымъ насосомъ въ точномъ примѣненіи къ смѣтѣ на извѣстныхъ мнѣ къ этому подряду установленныхъ условіяхъ за сумму . . . . р. (прописью) квитанцію (такаго то) казначейства въ полученіи имъ отъ меня залога въ количествѣ 182 рубля а также свидѣтельство мѣстной власти о моей состоятельности у сего прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ неоставленія за мною этаго подряда, залогъ долженъ быть мнѣ возвращенъ лично (или черезъ почтовую станцію).

Постоянное мѣсто жительства моего N. . . . . сіе обязательство писано мною въ N. числа . . . . . . мѣсяца . . . года. . . .

(подпись) званіе, имя и фамилія.

Красноставъ 14 (26) Февраля 1868 г.

Помощникъ, (. . . . .)

N. D. 1386 *Олькушское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Марта (8 Апрѣля) 1868 г. въ г. Пилицѣ будутъ производиться въ присутствіи Уѣзднаго Секвестратора гласныя торги, на продажу 400 штукъ овецъ и 3 колясокъ, занятыхъ въ имѣніи Прадла оцѣненныхъ на 1,500 руб. на пополненіе казенныхъ недоимокъ въ количествѣ 1,429 руб. 38½ коп. сер.

Желающія купить поименованные предмѣты, приглашаются къ вышеозначенному сроку и мѣсту.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r. odbywać się będzie w mieście Pilicy przed Sekwestratorem powiatowym, głośna in plus licytacja na sprzedaż zajętych w dobrach Pradla, owiec sztuk 400 i trzech powozów, oszacowanych na rs. 1,500 a to na satysfakcję należności skarbowych sumę rs. 1429 kop. 38 i pół wynoszących Każdy zatem chęć kupna mający w terminie i miejscu zgłosić się zechce.

Г. Олькушъ 24 Февраля 1868 года.

Помощникъ Олькушскаго Уѣзднаго Начальника, Куличковскій.

Дѣлопроизводитель, Ржуковскій.

N. D. 1157. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи предписанія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 30 Января (11 Февраля) с. г. за N. 769 Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 19 (31) Марта сего года съ трехъ до пяти часовъ по полудни, въ залѣ присутствія Магистра, будутъ производиться публичные посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги свыше означенной суммы (in plus) на продажу Городской части по-Бернардинской недвижимости, пространствомъ 960 квадратныхъ саженей или 13170 квадратныхъ локтей, оцѣнекой къ продажѣ вмѣстѣ съ строеніями въ 4548 руб. 4½ коп. с. согласно плану, оцѣнкѣ и торговымъ кондиціямъ Правительственною Коммиссіею Внутренихъ дѣлъ одобреннымъ. отъ выше означенной суммы.

Съ предоставленіемъ покупщикамъ уплатить всю предложенную ими сумму въ теченіи 10 дней, послѣ утвержденія торговъ или половину, съ тѣмъ, что другую половину могутъ вносить въ продолженіи трехъ лѣтъ въ полугодичные сроки, съ процентомъ по пять на сто.

Каждый представляющій объявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или экономической кассѣ залогъ въ $1/10$ часть осначенной суммы, т. е. 455 р. с. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ объявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признанный на торгахъ покупщикомъ, упомянутый залогъ при заключеніи торговаго протокола обязанъ пополнить до $1/5$ части предложенной имъ суммы и залогъ этотъ послѣ уплаты принадлежности, или ипотечнаго обеспеченія правъ Городской кассы, согласно 4 ст. торговыхъ кондицій будетъ возвращенъ.

Торговыя кондиціи вмѣстѣ съ планомъ и оцѣнкою, могутъ быть пересмотрены въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Объявленія должны быть вручаемы до начатія торговъ Президенту Города на рускомъ языкѣ бесъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества суммы, по ниже указанной формѣ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 12 (24) Февраля с. г. за N. 870, симъ заявляю, что желаю купить съ публичныхъ торговъ, Городскую часть по Бернардинской недвижимости, пространствомъ въ 960 квадратныхъ саженей или 13170 квадратныхъ локтей, назначенной къ продажѣ совокупно съ строеніями за сумму рублей серебромъ прописью (писать сумму буквамy) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ отъ 27 Февраля (11 Марта) сего года составленнымъ и Правительственною Коммисіею Внутреннихъ дѣлъ отъ 19 (31 Іюля сего года одобреннымъ и примѣняясь 4 ст. таковыхъ условій объ уплатѣ причитающейся принадлежности, (или за наличныя деньги) касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 455 руб. сер. прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ получу, (или желаю высылки до на мой счетъ)

Постоянное мое мѣсто жительства въ (написать мѣсо жительства) мѣсхца дня 1868 г. (четко написать имя и фамилію.)

г. Люблинъ 12 (24) Февраля 1868 г.

Президентъ Города, А. Дылевскій.

N. D. 1234. *Магистратъ Губернскаго Города Петрокова.*

Такъ какъ объявленны въ 4-хъ срокахъ торги на ниже поименнованные аренды по нѣявкѣ соискателей несостоялись то объявляется для всеобщаго свѣденія что 19 (31) Марта 1868 г. въ 3 часа по полудни происводится будутъ въ сокращенномъ срокѣ въ Петроковскомъ Городовомъ Магистратѣ публичные торги а именно:

1, на трехъ лѣтній подрядъ очистки площадей и улицъ въ Городѣ (in minus) начиная съ повышенной суммы 750 р. с. годичнаго вознагражденія.

2. На трехъ лѣтній подрядъ содержанія въ исправности Городскихъ насосовъ (in minus) начиная съ повышенной сумы 188 р. 25 к. с. годичнаго вознагражденія.

Лица желающія приступить къ торгамъ, обязаны зложить въ залогъ $1/5$ часть сказанныхъ суммъ.

Подробныя же условія могутъ быть разсмотрены въ мѣстномъ Магистратѣ во всякое время.

г. Петроковъ Февраля 15 (27) дня 1868 г.

Президентъ, Моравскій.

* * *

Ponieważ ogłoszona w 4-ch terminach licytacja na poniżej wymienione dzierżawy i entrepryzy dla braku konkurentów spełzły bez skutku, zatem podaje do wiadomości publicznej że w dniu 19 (31) Marca 1868 r. o godzinie 3 po południu jako w terminie skróconym odbywać się będą w biórze Magistratu tutejszego licytacje głośne a mianowicie:

1. Na trzech letnią entrepryzę wywozu nieczystości z ulic miasta in minus od sumy podwyższonej rsr. 750, rocznego wynagrodzenia

2. Na trzech letnią entrepryzę utrzymania w dobrym stanie pomp miejskich in minus od sumy podwyższonej rsr. 188 kop. 25 rocznego wynagrodzenia.

Przystępujący do licytacji, złożyć winien na vadium $1/5$ część wyż wyrażonych sum.

Warunki zaś licytacyjne, mogą być przejrzane w każdym czasie w miejscowym Magistracie.

Petroków d. 15 (27) Lutego 1868 r.

Prezydent, Morawski.

N. D. *1535. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do przepisu art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teofila Płonczyńskiego w Warszawie pod N. 412 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Maksymiljana Gajewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod N. 587 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 4950 z procentem od dnia 1 Października 1864 r. i kosztów od Stanisława Czapskiego, właściciela dóbr Miąse vel Miąsze, z przyległościami Łysobyki, w Okręgu i powiecie Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 3 (15) Września 1866 r. sporządzonym zajęte i zaaresztowane zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Miąse czyli Miąsze, z przyległością Łysobyki. w Okręgu i Powiecie Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego w Radzyminie, Parafji Klembów Gminie Międzyleś położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Stanisława Czapskiego należące, i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók 54, po strąceniu gruntów na własność włościan przeszłych, obejmujące, lasu iglastego i liściastego około włók 8.

Na gruncie dóbr tych znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa gontami kryty, z dwoma kominami murowanemi, z piwnicami.
2. Kuchnia z drzewa gontami kryta, z kominem murowanym.
3. Kuźnia z drzewa gontami kryta, bez pokrycia kompletnego i komina.
4. Lodownia murowana z kamieni gontami kryta.
5. Studnia z żurawiem i kubłem.
6. Zabudowanie z drzewa gontami kryte.
7. Chlewik z bali słomą kryty, i kloaka gontami kryta.
8. Gołębnik na słupie.
9. Zabudowanie mieszczące wołownią i spichrz z drzewa gontami kryte.
10. Przystawka z desek bez pokrycia.
11. Stajnia z bali gontami kryta.
12. Wozownia z bali gontami kryta.
13. Holendernia z bali gontami kryta.
14. Stodoła z bali słomą pokryta.
15. Stodoła z kamienia na wapno murowana, słomą pokryta, przy stodole tej znajduje się maneż ogrodzony chrustem i słomą pokryty.
16. Chlewy z drzewa gontami kryte.
17. Chałup dwie, z bali gontami krytych, z kominami murowanemi.
18. Chałupa z bali słomą pokryta, z kominem murowanym
19. Piwnica w ziemi gontami kryta.
20. Serownik na słupie gontami kryty.
21. Obórka z bali słomą kryta.
22. Karczma z bali słomą pokryta, z kominem murowanym
23. Zajazd z bali słomą pokryty.
24. Ogród owocowy i warzywny, w którym znajduje się drzew owocowych i krzewów, około sztuk kilkudziesięciu oraz dwie sadzawki nie zarybione.
25. Figura murowana.

FOLWARK ŁYSOBYKI,

na folwarku tym, znajdują się następujące zabudowania:

26. Chałupa z bali słomą pokryta z kominem murowanym
27. Stodoła z bali słomą pokryta.
28. Obora z bali słomą pokryta.
29. Studnia balami cembrowana, z żurawiem i kubłem.

W dobrach tych, jest inwentarz żywy i martwy następujący:

Koni roboczych sztuk 8, wołów sztuk 10, krów w pachcie sztuk 26, jałowizny sztuk 4, młocarnia 1, sieczkarnia 1, młynek czyli wialnik 1, wozów kutych 5, wozów bosych 3, pługów 5, radeł 5, bron 10.

Szymon Bursztein z pachtu 26 krów płaci od garnca po kop. 12 i po kop. 9, i ma dodane 1 morgę ogrodu.

Chudzyński kowal, ma pół morgi gruntu pół morgi łąki.

Jan Chudzyński, z karczmy płaci rocznie rsr. 150 i ma oddane 400 prętów ogrodu i 900 prętów łąki.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Maksymiljana Gajewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 587 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Aleksandrowi Kowalewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego, w mieście Radzyminie urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne.

1. Janowi Ko…ło…skiemu, Wójtowi Gminy Międzyleś. do której to Gminy dobra Miąse vel Miąsze, należą we wsi Pawłów urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr, w Warszawie d. 1 (13) Grudnia 1866 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 o godzinie 10 z rana d. 10 (22) Lutego 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Maksymiljan Gajewski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 12 (24) Grudnia 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 12 (24) Grudnia 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 10 (22) Lutego, 24 Lutego (8 Marca) i 10 (22) Marca 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Miąse vel Miąsze z przyległością Łysobyki w Okręgu Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 10 (22) Marca 1867 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr, wyznaczył na dzień 1 (13) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 20,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $2/3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 15 (27) Marca 1861 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dobra rzeczone przysądzone zostały przygotowawczo Maksymiljanowi Gajewskiemu Adwokatowi za sumę rs. 20,000 i Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Maja 1867 r. zapadłym, termin do ostatecznej sprzedaży dóbr ziemskich Miąse vel Miąsze z przyległością Łysobyki w Okręgu Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położonych, wyznaczył na dzień 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 roku godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od $2/3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 8 (20) Maja 1867 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyżej wyznaczony spełzł dla wyniesionych sporów subhastacyjnych, po rozstrzygnięciu takowych prawomocnym wyrokiem Rządzącego Senatu, nowy termin do ostatecznego przysądzenia i licytacji powyż wyszczególnionych dóbr, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie drogą ilacji zapadłego, wyznaczony został na dzień 8 (20) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana. Termin ten odbędzie się w miejscu jak wyżej jest wskazanem, a licytacja rozpocznie się od $2/3$ części szacunku przez taksę biegłych wykrytego, czyli od rs. 24,780.

Warszawa dnia 4 (16) Marca 1868 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgérski.

N. D. *1565. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni: iż na żądanie Jana Witwickiego Asesora Trybunału w Kaliszu, w temże mieście zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Kaliszu zamieszkałego, dla siebie obrane mającego, od którego tenże Patron za obrońcę jest ustanowiony i sprzedaż dóbr ziemskich Wola Blakowa cz. E. z przyległościami w drodze przymuszonego wywłaszczenia w poszukiwaniu sumy rs. 6,750 i rs. 300, od Antoniego Lucjana i Joanny z Mrozowskich małżonków Kiślańskich, Kazimierza i Joanny z Łosiewskich małżonków Smolińskich, oraz Leona Malinowskiego, zajętych popierał; protokółem Komornika Trybunału Franciszka Rowockiego na gruncie dóbr w dniu 1 (13) Lipca 1866 r. rozpoczętem, a dnia 2 (14) Lipca t. r. ukończonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Wola Blakowa część E składające się z wsi Wola Blakowa i folwarku tegoż nazwiska cz. E, oraz gruntu Piorunowszczyzna zwanego, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi i wiejskiemi, z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, zaroślami i pastwiskami, z tem wszystkiem co całość dóbr stanowi bez żadnego wyłączenia, w tem ograniczeniu, jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczące na wschód z dobrami Krępa, na południe z dobrami Jelno z częściami Woli Blakowej A. B. C., na zachod z dobrami Wiewiec i wsią Wola Blakowa cz. D., na północ z dobrami Ligota, odległe od miasta Radomska wiorst 11, Piotrkowa wiorst 35, Pajęczna wiorst 21, Szczercowa wiorst 23, należą do parafji Ligota, gminy Brudzice, położone w powiecie Piotrkowskim okręgu Radomskim, gubernji Petrokowskiej, a właścicielami hypotecznemi onych są: Antoni Lucjan i Joanna z Mrozowskich małżonkowie Kiślańcy, Kazimierz i Joanna z Łosiewskich małżonkowie Smolińscy, oraz Leon Malinowski.

Dobra te pozostają w naturalnym posiadaniu małżonków Kiślańskich i Smolińskich w tychże dobrach zamieszkałych.

Całe dobra Wola Blakowa część E. mają przybliżonej rozległości około włók 17, mórg 20, pręt. kw. 150 miary nowo-polskiej czyli 270 dziesiatyn, grunta należą do klasy II, III i IV, w gruntach niespornych.

Znajdują się zabudowania dworskie i gospodarskie potrzebom gospodarstwa odpowiednie, oraz dom gościniec z stajnią wjezdną, w którym mieszka Józef Grudziński jako propinator i płaci rocznie czynszu rub. srebr. 180. Jest także kuźnia postawiona przez kowala Wincentego Wichurskiego. Grunta Piorunowszczyzna zwane w przestrzeni około włóki jednej mórg 15 do Leona Malinowskiego należące, pomiędzy 3 gospodaży na odrabianie pańszczyzny rozdane, na skutek Nawyższego Ukazu na własność włościan przeszły.

Na gruncie jest inwemtarz żywy i martwy,

którego ilość, jak również ilość wysiewu w akcie zajęcia wymienione. Podatki dworskie do Kasy Powiatu Petrokowskiego opłacać się winne wynoszą rs. 406 kop. 29; szczegułowy opis dóbr zajętych Wola Blakowa cz. E. znajduje się w protokóle zajęcia u Patrona Francisza Modrzejewskiego i w biurze Pisarza Trybunału, gdzie również zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzanym być może.

Protokoł zajęcia doręczony był w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radomskiego Antoniemu Chyczewskiemu do rąk własnych i Wójtowi gminy Brudzice, do której Wola Blakowa należy, Walentemu Garbicz w Krzywanicach zamieszkałemu, także do rąk własnych w dniu 14 (26) Lipca 1866 r., następnie do księgi wieczystej dóbr ziemskich Wola Blakowa część E. w kancelarji ziemiańskiej w Kaliszu d. 27 Lipca (8 Sierpnia) t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zarejestrowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywanej d. 9 (21) Sierpnia 1866 r. wpisany i zarejestrowany został.

Warunki licytacji i sprzedaży złożone d. 13 (25) Września 1866 r. ogłoszone zostały na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniach 4 (16) i 18 (30) Października, oraz 3 (15) Listopada 1866 r., zaś termin do tymczasowego przysądzenia d. 6 (18) Grudnia 1866 r. wyznaczono i w tym terminie dobra za rs. 12000 Patronowi Modrzejewskiemu tymczasowo przysądzone zostały. Sprzedaż stanowcza w terminie oznaczonym d. 18 (30) Stycznia 1867 r. odbyła się na publicznej audjencji w Trybunale Cywilnym w Kaliszu i dobra Wola Blakowa część lit, E. Patronowi Ignacemu Bleszyńskiemu za najwyższe postąpione licytum rs. 12,000 kop. 50 ostatecznie przysądzone zostały.

Dotąd nabywca dopełnienia warunków nie usprawiedliwił i wyroku audjudykacyjnego nie wyjął. Po wydaniu przeto w myśl art. 738 K. P. S. stosownego świadectwa, na żądanie Władysława Opitz wierzyciela hypotecznego sumy rs. 2400, z własnych funduszów utrzymującego się, w mieście Kaliszu zamieszkałego, oraz Edwarda Darewskiego, wierzyciela sumy rsr. 3000, w Warszawie pod Nr. 1299 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Rajmunda Mrozowskiego Patrona w mieście Kaliszu urzędującego, obrane mających, od których tenże Patron kroki prawne czynić i powtórną sprzedaż dóbr Wola Blakowa lit. E. wyrabiać będzie; w poszukiwaniu sumy rs. 2,400 z procentami i kosztami Władysławowi opitz i Edwartowi Darewskiemu sumy rs. 3,000 należnych, powtórna sprzedaż dóbr Wola Blakowa w drodze relicytacji na ryzyko nabywcy tychże dóbr Patrona Błeszyńskiego, czyli na ryzyko osoby na którą tenże formalną deklaracją złoży, odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Pierwsze ogłoszenie nowej licytacji i warunków po myśli art. 739. K. P. S. w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1868 r. nastąpi na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału o godzinie 10 z rana i takowe w kancelarji Pisarza tegoż Trybunału, oraz u Rajmunda Masłowskiego Patrona w Kaliszu przejrzane być mogą.

Kalisz d. 1 (13) Marca 1868 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 1541. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Hipolita Chwaliboga Naczelnego Prokuratora IX. Departamentu Rządzącego Senatu w mieście Gubernialnem Warszawie w domu pod Nr. 1065 lit. *c.* zamieszkałego, a obrane zamieszkanie w mieście Gubernialnym w Kielcach u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona Trybunału mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 12,000, z procentem 5 od sta od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. biegnącym i rsr. 180 z większej sumy rsr. 1,080 pochodzącej w dziale IV. pod Nr. 31 lit. *a. b. c.* wykazu hypotecznego dóbr Bożykowa zabezpieczonych, a z mocy Kontraktu kupna i sprzedaży tychże dóbr, przed Wojciechem Mieszkowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach na dniu 1 (13) Czerwca 1862 r. zawartego, od Józefa i Władysława Wierzbickich właścicieli dóbr Bożykowa tażme w Gubernji Kieleckiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Chmielniku zamieszkałych, przynależnych, oraz kosztów egzekucyjnych, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach Feliksa Łuniewskiego z dnia 21, 22 i 23 Grudnia (2, 3 i 4 Stycznia) 1867/8 r. zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE,

Bożykowa, składające się: z folwarków Bożykowa i Dąbrowa, tudzież attynencji Wygoda, w parafii Gnojno, gminie Szaniec, jurisdykcji Sądu Pokoju w Chmielniku, powiecie Stopnickim, gubernji Kieleckiej położone, odległe od miast: Stopnicy wiorst 18, Chmielnika wiorst 12, Buska w. 12, Kielc w. 44, od szossy z Kielc do Buska wiodącej wiorst 3. graniczące od wschodu z wsią Kostera i Służów, od południa z wsią Słabkowice, od zachodu z wsią Młyny, od północy z folwarkiem Ładów do dóbr Słabkowice, należącym i wsią Suskrajowice.

Dobra te mają rozległości około mórg 905, w czem gruntów ornych pszennych około mórg 46, żytnich 345. łąk dwarazy kośnych mórg 74, jedno kośnych 10, pastwisk wspólnych z włościanami około mórg 20 na folwarku Bożykowa, zaś na folwarku Dąbrowa mórg 16, nieobciążonych służebnością, pod lasem sosnowym i swierkowym, w części wyrąbanym a w części na budulec zdatnym mórg 180 zarośli mórg 90, nieużytków mórg 111, ogrodów owocowych i warzywnych mórg 3.

Grunta folwarczne Bożykowa i Dąbrowa, nie przegrodzone obcą realnością i tylko wśród gruntów folwarku Bożykowa jest około 4 morgi gruntu ornego przyznanego na własność komorników, a nawzajem w osadzie włościańskiej Wygoda, jest tylko około 6 mórg łąki do właściciela dóbr należącej.

W dobrach tych są następujące budowle: na folwarku Bożykowa. Dwór z drzewa a oficyna murowana pod gontem; chlew; kórniki; obora; stodoły dwie; stajnia; chałupa czworak; przy której chlew; i dwie chałupy łącznie, przy których szopa i przystawka dla trzody chlewnej, wszystkie z drzewa pod słomą; spichrz z drzewa pod gątem; stodoła i obora na skład naczyń w słupy drewniane z chruścianemi ścianami pod słomą, a obora i owczarnia, murowane pod słomą. zaś na folwarku Dąbrowa, chałupa z drzewa i obora, a stodoła z chrustu w słupy drewniane, wszystkie pod słomą.

W dobrach tych jest sadzawka, studnia i rzeczka Słabkowska zwana.

Wraz z dobrami zajęte zostały pługów 6, radeł 6, bron 10, wozów fornalskich 2, chomont fornalskich 8. wołów roboczych 8, koni 8, krów 20.

Podatki: gruntowy, podymne, szarwark i składka od ubezpieczenia nieruchomości, wynoszą rsr. 298 kop. 77½, ubezpieczenie ruchomości rsr. 13 kop. 64, opłata propinacyjna z gruntów włościańskich rsr. 60.

Grunta przeszłe na własność 36 włościan, wedle zatwierdzonych i wprowadzonych do wykazu hypotecznego tabel likwidacyjnych, wynoszą mórg 206 i pręt. 239 i służebności pastwiska, zbiórki, ściółki, chrustu na ogrodzenie, tudzież drzewa na budowle onymże przyznane są, obszerniej opisane w Dziale III pod Nr. 7 wykazu hypotecznego tudzież w akcie zajęcia.

Kopia zajęcia doręczoną została dnia 26 Stycznia (7 Lutego) b. r. Wawrzeńcowi Maj Wójtowi Gminy Szaniec, a dnia 17 (29) Stycznia b. r. Tomaszowi Sosnowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Chmielniku.

Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Bożykowa dnia 13 (25) Lutego 1868 r., a do księgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 15 (27) Lutego r. b.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach. w miejscu zwykłych posiedzeń w domu pod N. 169, dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1868 r. o godzinie 12 w południe.

Warunki licytacyjne i bliższe objaśnienia, przejrzane być mogą w biurze podpisanego Pisarza Trybunału i u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona w mieście Kielcach zamieszkałego, sprzedaż tę popierającego.

Kielce dnia 16 (28) Lutego 1868 roku.

Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 16 (28) Lutego 1868 r.

Hermanowicz.

N. D. *1536. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach,*

Podaje do publicznej wiadomości, że dobra ziemskie Łasewicze i Stankuny, w powiecie Sejneńskim położone, składające się:

a) Z powierzchni gruntów i łąk mórg 1805 pręt. 248.

b) Z lasów i zarośli mórg 1617 pręt. 76 miary nowopolskiej, z jezior Palszynia, Szławartelis i Szykinis oraz z współwłasności jezior Ragaże Izpertis Pawilona, które do wspólnej używalności dóbr Łowicze i dóbr przyległych Hołzy Wolmera należą, zawierających razem przestrzeni mórg 160 pręt. 298 miary nowopolskiej.

c) Z zabudowań wszelkich folwarcznych i karczemnych do własności sukcesorów beneficjalnych po zmarłych Wincentym i Marjannie z Giełażewskich małżonkach Kruszewskich pozostałych, jako to: Artura Kruszewskiego w Warszawie, Franciszka Ksawerego Osipowskiego jako prawonabywcy Anieli z Kruszewskich Osipowskiej w Dobkiszkach. Nieletnich Marji i Konstantego rodzeństwa Zyzniewskich, po Zefji z Kruszewskich Zyzniewskiej pozostałych dzieci, których opiekunami są: głównym Franciszek Kulikowski Rejent, przydanym Aleksander Janczewski Asesor Prokuratorji w Warszawie, Stanisława Karczewskiego w Czaprynowie gubernji Grodzieńskiej, Konstantego Kruszewskiego w dobrach Łowicze powiecie Sejneńskim zamieszkałych, należące: z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Suwałkach daty 19 (31) Stycznia r. b., w drodze działów na domaganie się właścicieli, wystawionemi zostaną na sprzedaż publiczną.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyło się w dniu 8 (20) Lutego r. b., a termin do drugiej publikacyi i zarazem do przygotowawczego przysądzenia przed delegowanym W. Walerjanem Staniszewskim Asesorem Trybunału Cywilnego, w Suwałkach, w sali posiedzeń tegoż Trybunału oznaczonym został na dzień 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. godzinę 10 z rana. Licytacja odbywać się będzie za pośrednictwem Patrona i zacznie się od sumy sr. 47,706 kop. 66 jako wartość przez taksę biegłych ustanowionej.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć vadium w sumie rs. 5,000 w gotowiźnie lub listach zastawnych podług kursu giełdy Warszawskiej.

Nowonabywca obowiązany jest całkowity szacunek postąpiony właścicielom dóbr za ich kwitem urządzonym w ciągu 3 godzin od daty ostatecznego przysądzenia, a oprócz tego zwrócić tymże natychmiast koszta odbytej sprzedaży, jakie wyrokiem adjudykacyjnym przyznane będą, wszystko to pod rygorem relicytacji na jego koszt i ryzyko i pod przypadkiem złożonego vadium. Nowonabywca dopiero po zupełnem zapłaceniu sumy szacunkowej i kosztów sprzedaży, mocen będzie uzyskać wyrok adjudykacyjny, tytuł własności na swoje imię uregulować i nabyte dobra z dniem 3 (15) Czerwca r. b. w posiadanie i użytkowanie swoje, wszystko objąć to własnym jego kosztem. Wszelkie przychody ciężary z dobr należeć będą do nowonabywcy od wymienionej daty 3 (15) Czerwca r. b.

Obszerniejszy zbiór objaśnień i warunków przedaży w każdym czasie przejrzanym być może w kancelarji tutejszego Pisarza Trybunału lub też u Edwarda Awejde Patrona w Suwałkach, który sprzedaż popiera i u którego właściciele dóbr zamieszkanie prawne mają obrane. Nadmienia się w końcu, że dobra na sprzedaż wystawione, odległe są od miasta powiatowego Sejny o mil dwie, od miasta Łozdzieje o mil dwie, od miasta Sereje o mil trzy, położone są przy trakcie z Sejn do Serej prowadzącym.

Suwałki d. 10 (22) Lutego 1868 r.

Wierzbicki.

N. D. 1562. Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 410 zamieszkały, jako Obrońca Władysława hr. Krasińskiego Ordynata, wiadomo czyni i ogłasza, że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie na dniu 19 (31) Października 1866 r. zapadłym między tymże hr. Władysławem Krasińskim Ordynatem, w Warszawie pod Nr. 410 mieszkającym. jako powodem z jednej, a opieką nieletnich Zygmunta i Marji hr. Krasińskich, a mianowicie: a) Elżbietą z hr Branickich 1-o voto Zygmunta hr. Krasińskiego, 2-o Ludwika hr. Krasińskiego żoną w asystencji tegoż męża czyniącą. jako opiekunką główną na rzecz tychże swych dzieci, oraz w imieniu własnem z tytułu prawa użytkowania w Dziale III wykazu hypotecznego nieruchomości Nr. 410 i 1347 lit. *D* w Warszawie położonych, objawionego, działającą; b) Ludwikiem hr. Krasińskim obywatelem, jako współ-opiekunem, i c) Karolem hr. Krasińskim obywatelem, jako przydanym opiekunem, wszystkiemi w Warszawie, ad a) pod Nr. 410, zaś ad c) pod Nr. 1259 mieszkającemi, jako pozwanemi z drugiej strony, nakazany został dział majątku po hr. Zygmuncie Krasińskim w dniu 23 Lutego 1859 r. zmarłym, pozostałego, a do dania opinji czyli nieruchomości spadkowe w Warszawie pod Nr. 410 i 1347 lit. *D* położone, dogodnie w naturze podzielić się dadzą, biegli w osobach Wincentego Rakiewicza, Józefa Kossakowskiego i Józefa Niedzwiedzkiego, mianowani, w razie zaś uznanej niepodzielności, oszacowanie i sprzedaż takowych nieruchomości, przez publiczną licytację postanowiono, do odebrania wreszcie od biegłych przysięgi, odbycia sprzedaży i kierowania czynnościami działowemi, członek z grona Trybunału delegowany został. Wyznaczeni tym wyrokiem biegli, po wykonaniu w dniu 31 Października (12 Listopada) 1866 r. przysięgi, na wierne dopełnienie poruczonej im czynności, rozpoczęli takową w dniu 9 (21) Listopada 1866 r., a ukończyli w dniu 18 (30) Maja 1867 r z tym rezultatem, że zaopinjowali, iż żadna z nieruchomości w Warszawie pod Nr. 410 i 1347 lit. *D* położonych, w żaden sposób dogodnie w naturze podzieloną być nie może, tudzież wykazali i ustanowili szacunek nieruchomości Nr 410 na rsr. 231,323 kop. 38, zaś nieruchomości Nr. 1347 lit *D* na rsr 70,511 kop. 3.

W trakcie tego dzieła, nieletni Zygmunt hr. Krasiński życie zakończył, udział więc jego przeszedł pro indiviso na rodzeństwo i matkę Wyrokiem daty 7 (16) Września 1867 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wzmiankowane wyżej dzieło wyznaczonych biegłych, obejmujące opinją o niepodzielności i ustanawiające szacunek nieruchomości w Warszawie pod Nr. 410 i 1347 lit. *D* położonych, potwierdził i strony celem odbycia przedaży takowych nieruchomości, przed delegowanego z grona swego członka odesłał.

W skutku więc powyż powołanych wyroków przedewszystkiem sprzedaną zostanie w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nr. 410 położona, którą składają: a) pałac; b) pawilon prawy; c) pawilon lewy; d) oficyna z prawej strony; e) oficyna z lewej strony; f) budowla mieszcząca stajnie i kloaki z piętrem mieszkalnem; g) budowla o piętrze mieszkalnem, zawierająca stajnie i wozownie; h) budynek mieszczący wozownie i stajnie; i) pralnia z piwnicą; k) kurnik; l) lodownia; m) piwnice w podwórzu; n) dwie studnie w podwórzu; o) parkany murowane i drewniane; p) bruk i trotoary; r) drzewa i krzewy; s) grunt zajęty pod budowle, podwórza i ogród.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w taksie przez biegłych sporządzonej, a w dniu 23 Czerwca (5 Lipca) 1867 r. w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I złożonej.

Po odbyciu w dniu 28 Grudnia (9 Stycznia) 1867/8 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 16 (28) Lutego 1868 r godzinę 9¾ z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549, w Wydziale I przed W-ym Sadkowskim asesorem delegowanym.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 231,323 kop 33, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr 549 Wydziału I i u podpisanego Obrońcy sprzedaż popierającego w Warszawie pod Nr 410.

Warszawa d. 29 Grud (10 Stycz.) 1867/8 r.

Wrotnowski.

Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu.

Po odbyciu w dniu 16 (28) Lutego 1868 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr 410 położonej, termin do ostatecznego jej przysądzenia, wyznaczony został na dzień 12 (24) Kwietnia 1868 r. godzinę wpół do 2-ej z południa, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr 549 w Wydziale I, przed W-ym Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Warszawa d. 22 Lutego (5 Marca) 1868 r.

Wrotnowski.

N. D. 1583. *Syndycy Tymczasowi Upadłości Ernesta Wejss.*

Zawiadamiają, iż w mieście Zgierzu przy ulicy Strykowskiej pod Nr. 164, w dniu 14 (26) Marca r. b. i dni następnych, od godziny 10 z rana w domu upadłego Ernesta Wejss, sprzedane będą przez publiczną licytacją: skóry wyprawne różnego gatunku, utensylja i porządki garbarskie, meble i różne porządki gospodarskie, powóz, wozy, sanki i t. p., a to za gotowe zaraz pieniądze.

Józef Magnuski.

Henryk Fechner.

D. N. 1577. W dniu 8 (20) Marca r. b. o godz. 11 z rana w Warszawie przy ulicy Nalewki pod N. 2262 meble, maszyny do sztencowania blachy, prasy żelazne i warsztaty tokarskie. w tymże dniu o godz. 1 w południe na targu publicznym Grzybów zwanym, w d. 12 (24) Marca r. b. o godz. 12 w południe w m. Żychlinie powiecie Kutnowskim gub. Warszawskiej meble, powóz, jałowizna, żyto i groch w snopie i w d. 18 (30) t. m. i r. o godz. 12 w południe w Warszawie na Muranowie ruchomości przez licytację sprzedane zostaną. *Skierkowski* Komornik.

N. D. 1569. W dniu 7 (19) Marca 1868 r. o godzinie 10 z rana na placu targowym Stare miasto zwanym w Warszawie, zajęte w drodze egzekucji Sądowej ruchomości: to jest, meble jesionowe, lustra, zegar, łanszafty, dywan, markiza sklepowa, szafy jesionowe sklepowe, oraz towary, to jest: korty, sukna, rękawiczki, kołmierzyki, krawaty, czapki różne, koszyki druciane do pieniędzy, znaki sklepowe i t. p. przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. *Tymecki*, Komornik.

N. D. 1559. W dniu 11 (23) Marca 1868 r. o godzinie 11 z rana na Grzybowie, a w d. 15 (27) Marca r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną-bramą zwanym w Warszawie, prawnie zajęte: meble machoniowe i jesionowe, miedź różna, garderoba, oraz 81 skór podeszwianych wyprawionych, przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. Markowski Komornik. przy S. A.

w Drukarni Rządowej, przy Okręgu Naukowym Warszawskim. — Za pozwoleniem Cenzury.